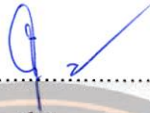

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
มิถุนายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(รองศาสตราจารย์(พิเศษ)จุฑารัตน์ เกตุปาน)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

มิถุนายน 2563

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์(พิเศษ)จุฑารัตน์ เกตุปาน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็น ตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ด้วยความเมตตาและความเอาใจใส่เสมอมา จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์เป็นที่เรียบร้อย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อันประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา เจียพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา กอนพวง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการค้นคว้าอิสระด้วยเมตตา จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน อันประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ พุ่มพวง อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งพุ่ม อาจารย์ภาควิชาการศึกษา ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส อาจารย์ภาควิชาการศึกษา นางสาวพรพิมล สาริการินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี และนางสาวยุเพ็ญ วัฒนอัมพร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเกาะน้อย ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบเอกสารที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ตลอดจนให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ อันเป็นผลให้การค้นคว้าอิสระมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ บุคลากร และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือ และคอยส่งเสริมสนับสนุนให้การค้นคว้าอิสระสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ที่ได้ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน ให้สติปัญญา และคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิต

พิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการ จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
ผู้ค้นคว้าอิสระ ที่ปรึกษา	พิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รองศาสตราจารย์(พิเศษ)จุฑารัตน์ เกตุปาน
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2562
คำสำคัญ	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ Wilcoxon signed-ranks Test ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.79/83.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีคะแนนเท่ากับ 14.20 คิดเป็นร้อยละ 47.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีคะแนนเท่ากับ 25.50 คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE SUBJECTS ON ROYALTY TERMINOLOGY FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENT BY COMPUTER ASSISTED INSTRUCTION PROGRAM AND ACTIVE LEARNING

Author Pimwan Mooksikarat

Advisor Associate Professor Jutarat Ketpan

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Thai Language
Naresuan University, 2019

Keywords Computer Assisted Instruction Program, Active Learning
Methodology

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1. to construct and investigate efficiency of computer assisted instruction program on the topic of royalty terminology for Prathomsuksa 6 students based on 80/80 efficiency criteria, 2. to compare students' learning achievement before and after learning by using computer assisted instruction program on the topic of royalty terminology for Prathomsuksa 6 students together with active learning methodology. The target group, selected by Purposive Sampling, was 10 Prathomsuksa 6 students who studied in 2nd semester of academic year 2019 at Banwangrae School at Sawankhaloc District, Sukhothai Province. The research tools were : 1. computer assisted instruction program on the topic of royalty terminology for Prathomsuksa 6 students, 2. active learning methodology lesson plans about royalty terminology for the King and Royal Family for Prathomsuksa 6 students, 3. learning achievement test about royalty terminology for Prathomsuksa 6 students. Data was analyzed by using mean, percentage, standard deviation and Wilcoxon signed-ranks Test. The results showed that 1. Computer assisted instruction program on the topic of royalty terminology for Prathomsuksa 6 students showed the efficiency at 81.79/83.33 which were higher than that of the 80/80 standard criteria. 2. The students' learning achievement by computer assisted instruction program on the topic of royalty

terminology for Prathomsuksa 6 students together with active learning methodology at the pre-test were 14.20 (47.33) and the post-test were 25.50 (85) in which the post-test mean was higher than that of the pre-test at the significance level of .05.

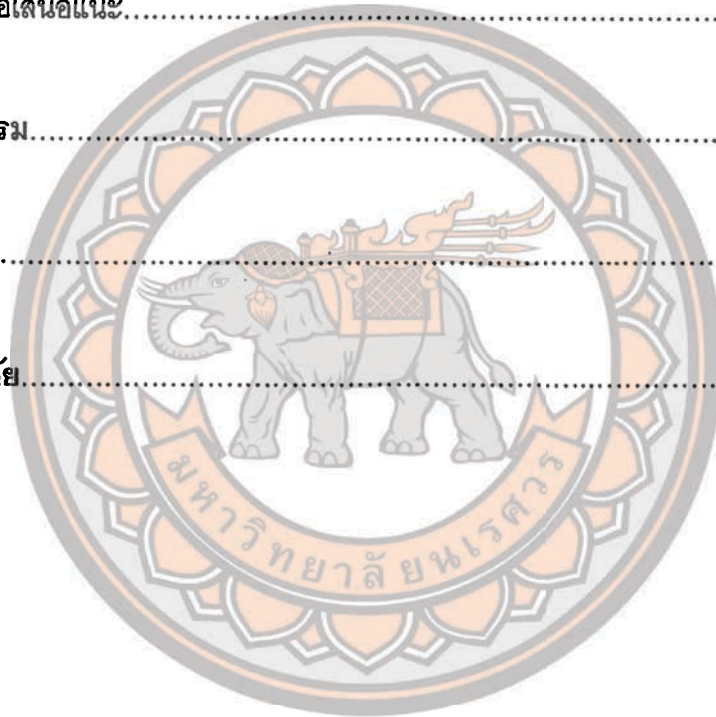

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาของปัญหา..... 1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา..... 5
	ความสำคัญของการวิจัย..... 5
	ขอบเขตของงานวิจัย..... 5
	กรอบแนวคิดการวิจัย..... 7
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 7
	สมมติฐานของการวิจัย..... 8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551..... 10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์..... 12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)..... 24
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)..... 33
3	วิธีดำเนินงานวิจัย..... 42
	กลุ่มเป้าหมาย..... 42
	กลุ่มทดลอง..... 42
	แบบแผนการวิจัย..... 42
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 43
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 50
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 52
4	ผลการวิจัย..... 56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	58
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	68
ประวัติผู้วิจัย.....	151

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ปีการศึกษา 2560-2561.....	2
2	แสดงประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คน.....	56
3	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning).....	57
4	แสดงเฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	82
5	แสดงเฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	87
6	แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	108
7	แสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จำนวน 30 ข้อ.....	118
8	แสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) จำนวน 10 คน.....	120
9	แสดงประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน กลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน.....	121
10	แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	122
11	แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 1.....	127
12	แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 2.....	129
13	แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 3.....	131

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงโครงสร้างของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial)..	36
2 แสดงแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest -Posttest Design).....	42
3 แสดงโครงสร้างการทำงานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	44
4 แสดงกระบวนการแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning).....	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารและพัฒนาภาษาของตนเอง โดยภาษายังช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกทางความคิด ด้วยการพูด การเขียน และการกระทำ ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้ในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้และช่วยจรรโลงใจ อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำชาติในประเทศต่าง ๆ เนื่องด้วยเป็นสิ่งทีคนในสังคมหรือหมู่คณะได้มีการตกลงใช้ร่วมกัน ในหมู่พวกของตน ดังนั้นแต่ละชาติแต่ละสังคมจึงมีภาษาแตกต่างกันออกไป ซึ่งประเทศไทยเองก็เช่นกัน คนไทยจึงเป็นผู้ที่โชคดีที่มีภาษาของตนเอง อันเป็นมรดกล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องแสดงว่าชาติไทยเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาลและยังยืนมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ชนชาติไทยยังมีระเบียบ แบบแผน ประเพณี และวัฒนธรรมที่งดงามที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของภาษา โดยการรู้จักนำภาษาไทยมาใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล ซึ่งเกอกุล เสพยัธรรม (2551, หน้า 6) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า การนำคำมาใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลนั้น ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของภาษาไทย เพราะว่าคุณคนมีฐานะที่แตกต่างกัน เราจึงใช้คำในภาษาไทยไม่เหมือนกัน แม้ว่าความหมายจะเป็นอย่างเดียวกันก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ที่เราเทิดทูน เราก็มียุภาษาไทยลักษณะพิเศษอีกชุดหนึ่งที่น่ามาใช้ซึ่งเราเรียกว่า คำราชาศัพท์ สอดคล้องกับพรทิพย์แพ่งสุด (2557, หน้า 1) ที่ได้กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองโดยพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงได้มีการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามทางด้านภาษาของไทยไว้ คำราชาศัพท์จึงมีคุณลักษณะเด่นเป็นพิเศษที่ต้องมีระเบียบแบบแผนในการใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมด้วยเหตุนี้ คำราชาศัพท์จึงเป็นรูปแบบของภาษาที่สุภาพและถูกต้องตามระเบียบแบบแผน ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลตามลำดับชั้นนั่นเอง (อิมใจ คำมา, 2556, หน้า 14-15)

จะเห็นได้ว่า การใช้คำราชาศัพท์นั้นมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างมาก เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์คือสถาบันสูงสุดของไทย ผู้ใช้จึงต้องการยกย่องเชิดชูและให้เกียรติต่อบุคคลที่ตนเคารพนับถือ ดังนั้นการสืบสานวัฒนธรรมทางภาษาอันเป็นเอกลักษณ์และมรดกของชนชาติไทย จึงเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องร่วมกันอนุรักษ์และรักษาเอาไว้เป็นอย่างดีที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนเกิดความรัก ความศรัทธา และหวงแหนในวัฒนธรรมทางภาษาอันล้ำค่านี้ ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและมีความถูกต้องเหมาะสม โดยบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน คิด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหาเข้าด้วยกัน รวมถึงการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งต้องสอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานอีกด้วย กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 37-43) จึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ภาษาไทยขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย คุณธรรม และความรู้ มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านกระบวนการอ่าน การเขียน การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักพูดแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังมีความเข้าใจในธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย รวมถึงตระหนัก และเห็นคุณค่าของภาษา จนนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

แต่เนื่องจากปัจจุบัน ปัญหาที่พบบ่อยคือการใช้ภาษาไทยให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล โดยเฉพาะคำราชาศัพท์ อันเนื่องมาจากผู้เรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบแบบแผนและการนำมาใช้ที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวทิพย์ ชุกกลิ่น (2550, หน้า 2-3) ที่กล่าวว่า การเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งเป็นในเรื่องของ ความรู้ ความจำ และการนำไปใช้ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนรู้สึกว่าการใช้คำราชาศัพท์เป็นเรื่องค่อนข้างยาก และไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ปีการศึกษา 2560-2561 ปรากฏว่าผลคะแนนเฉลี่ยใน สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย อยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังตารางต่อไปนี้ (สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

ตาราง 1 แสดงรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ปีการศึกษา 2560 – 2561

สาระ	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561
การอ่าน	46.67	76.67
การเขียน	48.33	57.06
การฟัง การดู และการพูด	71.11	77.78
หลักการใช้ภาษาไทย	44.44	44.44
วรรณคดีและวรรณกรรม	44.44	57.78

จากตาราง 1 แสดงระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 – 2561 พบว่าสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย อยู่ในระดับต่ำกว่าสาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม โดยปีการศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ย 44.44 และปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ย 44.44 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบโดยแยกข้อสอบตามตัวชี้วัดจึงพบว่า ตัวชี้วัดที่ 2 (ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล) นักเรียนมีผลคะแนนต่ำในสาระนี้

ด้วยปัญหาดังกล่าว การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นวิธีการที่น่าสนใจมาก เนื่องจากเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีทั้งกิจกรรม เทคนิค วิธีการ ที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้สอนยังสามารถออกแบบการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยจัดให้เหมาะกับเนื้อหาของผู้เรียนและระดับชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การอภิปราย โดยเน้นพัฒนาทักษะการถ่ายทอดความคิดมากกว่าการรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของนนทลี พรธาดาวิทย์ (2560, หน้า 86-87) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยควรเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการคิดมากกว่าการเน้นจดจำเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองกับคนอื่นได้ โดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนรู้เท่านั้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นแนวทางที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นนักคิดที่ไม่หยุดนิ่ง ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้นาน และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในบริบทหรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องพบเจอได้ โดย Hazzan Lapidot and Ragonis (อ้างถึงใน จัชรา เล่าเรียนดี, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 69) นักคอมพิวเตอร์ศึกษาชาวอิสราเอลได้ให้แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อยู่ 4 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ชั้นเร้าความสนใจ เป็นการนำเสนอบทเรียนเพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียน 2) ชั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นชั้นที่ครูผู้สอนจะใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3) ชั้นอภิปราย ชั้นนี้ผู้เรียนจะได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด และ 4) ชั้นสรุป ผู้เรียนจะได้ถ่ายทอดความรู้ของตนเองที่ได้รับทั้งหมด โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้เติมเต็มให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จะเป็นกิจกรรมที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนแล้ว ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เช่นเดียวกันโดยเฉพาะในวงการศึกษา โดยมีการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งรวมถึงสื่อที่เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์

ช่วยสอนด้วย เพราะเป็นสื่อนวัตกรรมที่มีศักยภาพสูง ผสมผสานเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ ที่สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถควบคุมเวลาในการเรียนด้วยตนเองได้ ซึ่งครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน โดยงานวิจัยของรดา วัฒนะนิรันดร์ (2558, หน้า 33) ได้อธิบายการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนว่า เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับมาก เนื่องจากรับส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว มีความน่าสนใจ และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียน อันจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวรส นามมีบุญ (2559, หน้า 33) ที่กล่าวว่าปัจจุบันคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และยังบรรจุเนื้อหาวิชาในการสอนได้อย่างเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังทำหน้าที่เปรียบเสมือนครูในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียนด้วย อีกทั้งจิณฐภักดิ์ เดชกูป (2558, หน้า 16) ยังกล่าวอีกว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่ออกแบบไว้เพื่อนำเสนอบทเรียนแทนผู้สอน โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ มีการแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบได้ในทันที ซึ่งหากมีข้อผิดพลาดผู้เรียนจะสามารถกลับมาเรียนรู้ได้อีกครั้ง และพัฒนาการเรียนรู้ได้ตามความถนัดของตน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเป็นผู้ช่วยส่วนตัวที่ชาญฉลาด ปลอดภัยผู้เรียนให้เป็นอิสระจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม และยังเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนิสากรณ์ ภวภูตานนท์, ภัทรียา ยิ้มแย้ม และลัดดาวรรณ แก้วเมฆ (2552, หน้า 23) ที่กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนวัตกรรมที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เพราะมีรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงเนื้อหาและจัดลำดับวิธีการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ คิดค้น และสร้างความรู้จากการลงมือทำ

พัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่ตรงกับพื้นฐานความรู้เดิม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ใหม่ ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติ และจากความต้องการด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 คน

2. กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 14 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา คือ บทเรียนเรื่องคำราชาศัพท์ (สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรากฏตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยแบ่งเป็น 5 หมวดดังนี้

- 3.1 หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย
- 3.2 หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้
- 3.3 หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ
- 3.4 หมวดที่ 4 หมวดเครื่องญาติ
- 3.5 หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวนทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

5. ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น

5.1.1 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

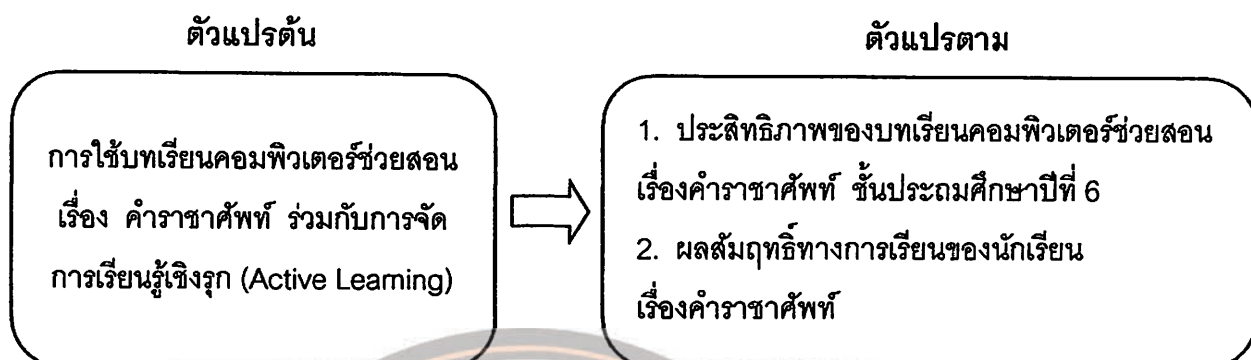
5.2 ตัวแปรตาม

5.2.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ การนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาสร้างเป็นบทเรียน เพื่อให้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ (สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วย 5 บทเรียน ได้แก่ หมวดร่างกาย หมวดเครื่องใช้ หมวดเครื่องประดับ หมวดเครื่องญาติ และหมวดคำกริยา

2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น การระดมสมอง การแสดงบทบาทสมมติ ร่วมกับสื่อนวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งการจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าวประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นอภิปราย และขั้นสรุป

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 80 / 80 หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบเรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำราชาศัพท์ โดยเป็นแบบทดสอบประเภท 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active
Learning) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

- 1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้
- 1.4 ตัวชี้วัด
- 1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

- 2.1 ความหมายของคำราชาศัพท์
- 2.2 ความเป็นมาของคำราชาศัพท์
- 2.3 ประเภทของคำราชาศัพท์
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

- 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- 3.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- 3.3 ลักษณะของการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)
- 3.4 แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- 3.5 เทคนิคการจัดการเรียนรู้
- 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer
Assisted Instruction)

- 4.1 ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 4.2 ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.3 แนวคิดในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial)

4.4 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-12) ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และคุณภาพของผู้เรียน ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ

การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้จะระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดจะระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้การสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย
2. มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

“ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีความงดงาม สุภาพอ่อนหวาน มีความเป็นไพเราะมากที่สุดในโลก ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข ผู้ทรงทำนุบำรุงบ้านเมืองและอาณาประชาราษฎร์ด้วยทศพิธราชธรรม และขัตติยวัตรขัตติยธรรมตามประเพณีมาแต่โบราณ ทำให้บรรพบุรุษไทยเคารพรักเทิดทูนพระมหากษัตริย์ ด้วยกิริยาวาจาว่าเทิดทูนพระเกียรติไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม จึงคิดค้นถ้อยคำกราบบังคมทูลพระกรุณาให้ต่างจากถ้อยคำที่ใช้พูดในหมู่สามัญชน ซึ่งนับได้ว่าประเทศไทยมีศิลปะในการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ตามฐานันดรศักดิ์ มาแต่สมัยโบราณจวบจนถึงปัจจุบันนี้” (ประทีป โภธิชะออน, 2551, หน้า 5-6)

ความหมายของคำราชาศัพท์

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมความหมายของคำราชาศัพท์ไว้ดังนี้

ราชาศัพท์ หมายถึง คำที่ใช้กราบบังคมทูลพระเจ้าแผ่นดิน พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ต่อมาหมายรวมถึงคำที่ใช้กับพระภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชนด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 694)

ราชาศัพท์ หมายถึง “ถ้อยคำจำพวกหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแปลกกว่าคำพูดธรรมดาในภาษา เป็นคำที่ใช้สำหรับกับพระราชาและเจ้านาย เช่น คำว่า พระเนตร พระกรรณ พระบาท

พระหัตถ์ ทรง เสดย เป็นต้น ที่จริงราชาศัพท์มีความหมายกว้างกว่านี้ ราชาศัพท์มิได้หมายเฉพาะถึงถ้อยคำที่ใช้สำหรับพระราชฯ หากแต่หมายถึงถ้อยคำที่ใช้พูดถึงบุคคล เรื่องราวและสิ่งทั้งปวงที่กล่าวหรือเขียนอย่างถูกต้องหลักเกณฑ์สมควรจะกราบบังคมทูลพระกรุณาหรือใช้เป็นภาษาราชการ เป็นภาษาแบบแผน โดยความหมายอย่างกว้าง จึงหมายถึง ถ้อยคำภาษาที่สุภาพถูกแบบแผน สำหรับใช้กับบุคคลทุกประเภท" (สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภณและธัญลักษณ์ จัยเรือง, 2537, หน้า 1)

ราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่มีความเหมาะสม และใช้ให้ถูกต้องกับฐานะของบุคคลต่าง ๆ คำราชาศัพท์จึงเปรียบเสมือนการสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันดีงามของไทย แม้คำราชาศัพท์จะมีโอกาสใช้ในชีวิตน้อย แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึงความละเอียดอ่อนของภาษาไทย ที่มีคำหลายรูปหลายเสียงในความหมายเดียวกัน และเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยโดยเฉพาะ ซึ่งใช้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
2. พระบรมวงศานุวงศ์และพระราชวงศ์
3. พระภิกษุ
4. ราชการและสุภาพชนทั่วไป (ประเทือง โพธิ์ระออน, 2551, หน้า 15)

ราชาศัพท์ หมายถึง คำที่มีลักษณะพิเศษ ที่ต้องใช้ให้เหมาะสมและถูกต้องกับบุคคลไม่เฉพาะแต่พระราชฯเท่านั้น ซึ่งบุคคลที่ต้องใช้คำราชาศัพท์ อาจจำแนกออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่

1. พระมหากษัตริย์
2. พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป
3. พระภิกษุสงฆ์
4. ชุมนางมียศและบรรดาศักดิ์
5. สุภาพชนทั่วไป (กำชัย ทองหล่อ, 2537, หน้า 227 อ้างอิงใน สุธีรา ใจอาด, 2552, หน้า 52)

จากความหมายของคำราชาศัพท์จึงสรุปได้ว่า คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่สุภาพ มีลักษณะพิเศษ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล อันสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ดีงามของชนชาติไทย โดยคำราชาศัพท์จะเป็นคำเฉพาะที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชนทั่วไป

ความเป็นมาของคำราชาศัพท์

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมความเป็นมาของคำราชาศัพท์ไว้ดังนี้

ที่มาของราชาศัพท์ตามทัศนะของนักปราชญ์ ทางประวัติศาสตร์และทางภาษาไทย ได้แสดงไว้มีนัยคล้ายกัน คือ ราชาศัพท์เกิดขึ้นในชั้นแรก เพื่อเทิดพระเกียรติพระราชอิบตีหรือพระเจ้าอยู่หัวในฐานะที่ทรงเป็นพระประมุขของชาติให้สูงกว่าคนในชาติ ภายหลังพระหัตถ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทูลสมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ในพระนิพนธ์ “สาส์นสมเด็จพระเจ้า” เล่มที่ 23 ว่า

“ลักษณะที่ไทยใช้ราชาศัพท์ ก็เป็นคำที่ผู้ที่มีเชื้อใช้เรียกภริยาหรือวัตถุอันเป็นของเจ้า หรือว่าดูยอดราชาศัพท์ดูเป็นคำพูดเป็นบริวารชนใช้สำหรับผู้เป็นเจ้าเป็นใหญ่ หรือถ้าว่าอีกอย่างหนึ่งดูเป็นเอภาษาของคนจำพวกอื่น ใช้สำหรับไทยที่มาเป็นเจ้านายผู้ปกครองของตน มีเขาจะสังเกตในคำจารึกและหนังสือเก่า เห็นได้ว่าคำราชาศัพท์ใช้ในกรุงศรีอยุธยาดีกว่าที่อื่น ยิ่งเหนือขึ้นไปยิ่งใช้น้อยลงเป็นลำดับ” (สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภณและธัญลักษณ์ จุ้ยเรือง, 2537, หน้า 1-2)

“คำราชาศัพท์ปรากฏหลักฐานว่าใช้ในสมัยพระมหารัชมหาราชที่ 1 (พระยาสิทธิ) แต่ยังไม่มีการใช้อย่างเป็นทางการ จนกระทั่งในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถจึงมีการประกาศใช้คำราชาศัพท์อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นคำที่เกิดขึ้นหลังจากการปกครองบ้านเมืองในระบบพ่อค้ากับลูก มาเป็นแบบทวารวดีตามอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ทำให้มีการสร้างคำขึ้นใหม่เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกษัตริย์ปกครองอาณาจักรกับสามัญชน” (มยุรี ศรีคะเนย์, 2547, หน้า 16 อ้างถึงใน จินตภูมิศาสตร์ เดชกฤษ, 2558, หน้า 13)

โดยคำราชาศัพท์ได้มีการสันนิษฐานว่า อาจถูกนำมาใช้ในช่วงของพระราชวงศ์สุโขทัย जबจนกระทั่งได้มีการบันทึกเป็นหลักฐานในกฎมณเฑียรบาล เมื่อสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ แห่งกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ.1991-2031) ซึ่งเป็นพระราชกำหนดให้ใช้ถ้อยคำในการกราบบังคมทูล กราบทูล คำที่ใช้เรียกสิ่งของเครื่องใช้และการใช้คำรับสำหรับกษัตริย์ หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ต่อมาจึงได้มีการเผยแพร่คำราชาศัพท์ให้ใช้โดยทั่วไป โดยมีการปรับปรุงคำราชาศัพท์เหล่านั้นให้เหมาะสมกับบุคคลในแต่ละระดับ (ฝ่ายตำราวิชาการ, 2557, หน้า 5)

จากความเป็นมาของคำราชาศัพท์ จึงสรุปได้ว่า คนไทยเริ่มใช้คำราชาศัพท์ในยุคสมัยของพระธรรมราชาที่ 1 (พระยาสิทธิ) แห่งกรุงสุโขทัย ซึ่งปรากฏให้เห็นในหนังสือไตรภูมิพระร่วง แต่ต่อมาคำราชาศัพท์นั้น ได้มีการบันทึกเป็นหลักฐานในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ พระปฐมบรมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา ซึ่งการปกครองทวารวดีทำให้มีการสร้างคำขึ้นใหม่ เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกษัตริย์ที่ปกครองอาณาจักรกับสามัญชน

ประเภทของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์แต่ละลำดับชั้น โดยวิเชียร เกษประทุม (2558) ได้จำแนกหมวดของคำราชาศัพท์ไว้หลากหลายประเภท ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้รวบรวมและสรุปเป็น 5 หมวดสำคัญ ๆ ดังนี้

1. หมวดร่างกาย

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
พระวรกาย	ร่างกาย
พระเศียร	ศีรษะ
พระพักตร์	ดวงหน้า
พระนลาฏ	หน้าผาก
พระขนง	คิ้ว
พระเนตร พระนัยนา พระจักขุ	ดวงตา
พระนาสา พระนาสิก	จมูก
พระปราง	แก้ม
พระโอษฐ์	ปาก
พระทนต์	ฟัน
พระฉิวหา	ลิ้น
พระกรรณ	หู ใบหู
พระศอ	คอ
พระอังสา	ไหล่ บ่า
พระกร	ปลายแขน (ต้นข้อศอกถึงข้อมือ)
พระหัตถ์	มือ
พระอุระ	อก
พระถัน	นม
พระอุทร	ท้อง
พระปฤษฎางค์	หลัง
พระขานู	เข่า
พระขงฆ์	แข้ง
พระบาท	เท้า
นิ้วพระบาท	นิ้วเท้า

2. หมวดเครื่องใช้ทั่วไป

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
บ้วนพระโอษฐ์	กระโถน
กระเป่าทรง	กระเป่าถือ
พระพิงคาร	คนโทน้ำ
แก้วพระสุธารส	แก้วน้ำดื่ม
ฉลองพระองค์	เสื้อผ้า
ฉลองพระกรน้อย	เสื้อแขนสั้น
ฉลองพระบาท	รองเท้า (พระมหากษัตริย์)
รองพระบาท	รองเท้า (พระบรมราชินีนาถ-หม่อมเจ้า)
ถุงพระบาท	ถุงเท้า
ถุงพระหัตถ์	ถุงมือ
พระแสงปืนาค	กรรไกร
แสงกรรบิด	มีดโกน
ธารพระกร	ไม้เท้า
พระฉาย	กระจกส่อง
พระสำอาง	หวี
พระแท่นบรรทม	เตียงนอน
พระเชนย	หมอนหนุน
พระวิสูตร	ม่าน มุ้ง
พระฉู่	เปด
พระกลดน้อย	ร่ม (กันแดดกันฝน)
พระสนับเพลา	กางเกง
พระภูษา	ผ้านุ่ง
พระภูษาซับพระองค์	ผ้าเช็ดตัว
พระภูษาทรงสะพัก	ผ้าสะไบ
คลุมบรรทม	ผ้าห่มนอน

3. หมวดเครื่องประดับ

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
ฉลองพระเนตร	แว่นตา
พระมหามงกุฏ	มงกุฏ (พระมหากษัตริย์)
พระอนุราชมงกุฏ	มงกุฏ (พระบรมโอรสาธิราช)
พระมาลา	หมวก
พระจุฑามณี	ปิ่นประดับเพชร
พระเกี้ยว	เกี้ยว (เป็นศิราภรณ์ประดับพระเกศา หรือพระเศียรของพระราชโอรสและ พระราชธิดาของพระมหากษัตริย์)
พระกนกชด	ต่างหู
พระกรรเจี๊ยก	จอนหู ดอกไม้ทัดหู
สร้อยพระศอ	สร้อยคอ
สร้อยข้อพระหัตถ์	สร้อยข้อมือ
พระพาหุรัด	กำไลต้นแขน
กำไลข้อพระกร	กำไลข้อมือ
กำไลข้อพระบาท	กำไลข้อเท้า
พระกำมรงค์	แหวน
พระสังวาล	สร้อยยาวสวมสะพายแล่ง
รัตพระองค์	เข็มขัด
พระปิ่นเหนง	หัวเข็มขัดสำหรับประดับ
พระเกยूर	สร้อยอ่อน ทองต้นแขน
พระกำไลหยก	กำไลหยก

4. หมวดเครื่องญาติ

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
พระบิณฑก	ปู่ทวด ตาทวด
พระบิณฑิก	ย่าทวด ยายทวด
พระอัยกา	ปู่ ตา
พระอัยยิกา	ย่า ยาย

พระราชชนก พระราชบิดา	พ่อ
พระราชชนนี พระราชมารดา	แม่
พระปิตุลา	ลุง (พี่ชายของพ่อ) อา (น้องชายของพ่อ)
พระปิตุจฉา	ป้า (พี่สาวของพ่อ) อา (น้องสาวของพ่อ)
พระมาตุลา	ลุง (พี่ชายของแม่) น้า (น้องชายของแม่)
พระมาตุจฉา	ป้า (พี่สาวของแม่) น้า (น้องสาวของแม่)
พระเชษฐา พระเชษฐภคินี	พี่ชาย
พระเชษฐภคินี พระภคินี	พี่สาว
สมเด็จพระโสภราชเชษฐภคินี	พี่สาวร่วมท้องพระมารดาเดียวกัน
พระอนุชา	น้องชาย
พระกนิษฐา พระกนิษฐภคินี	น้องสาว
พระราชโอรส	ลูกชาย (พระมหากษัตริย์)
พระโอรส	ลูกชาย (พระบรมวงศ์ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้า)
พระราชธิดา	ลูกสาว (พระมหากษัตริย์)
พระธิดา พระบุตรี	ลูกสาว (พระบรมวงศ์ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้า- พระองค์เจ้า)
พระราชนัดดา	หลาน
พระราชปนัดดา	เหลน
พระขามาดา พระราชกุลศุข	ลูกเขย
พระสุณิสา	ลูกสะใภ้
พระสัสสุระ	พ่อตา พ่อสามี
พระสัสสุ	แม่ยาย แม่สามี

5. หมวดคำกริยา

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
เสวย	รับประทาน
ตรัส	พูด
ทรงพระราชสมภพ	เกิด (พระมหากษัตริย์-สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ประสูติ	เกิด (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)
ทรงพระพิโรธ กริ้ว	โกรธ (พระมหากษัตริย์-สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
กริ้ว	โกรธ (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)
ทรงพระอักษร	เขียน เรียบ อ่าน
มีพระราชดำริ ทรงพระราชมติ	คิด (พระมหากษัตริย์-พระองค์เจ้า)
ทรงพระประสูติ	ป่วย (พระมหากษัตริย์-สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ประสูติ	ป่วย (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)
โปรด	ชอบ รัก เอ็นดู
ทอดพระเนตร	ดู
ทรงพระดำเนิน	เดิน
เสด็จพระราชดำเนิน	เดินทาง
สวรรคต เสด็จสวรรคต	ตาย (พระมหากษัตริย์-พระบรมโอรสาธิราช และ สมเด็จพระเจ้าฟ้าที่ทรงพระยศจัตมา 7 ชั้น)
ทิวงคต	ตาย (สมเด็จพระเจ้าฟ้าที่ได้รับการเฉลิมพระยศพิเศษ)
สิ้นพระชนม์	ตาย (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-พระองค์เจ้า)
สิ้นพระบรมม	สิ้นนอน
ทรงพระราชนิพนธ์	แต่ง (หนังสือ คำประพันธ์ เพลง ฯลฯ) (พระมหากษัตริย์-สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ทรงพระนิพนธ์	แต่ง (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)

แม่พระสรवल	ยิ้ม
ทรงพระกันแสง	ร้องไห้ (พระมหากษัตริย์- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ทรงกันแสง	ร้องไห้ (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-พระองค์เจ้า)
ทรงพระสรवल	หัวเราะ
สรงน้ำ	อาบน้ำ

จะเห็นได้ว่า การใช้คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ มีการใช้ภาษามาอย่างยาวนาน โดยสันนิษฐานว่าเริ่มใช้ในสมัยพระธรรมราชาที่ 1 (พระยาสิทธิ) แห่งกรุงสุโขทัย คำราชาศัพท์เป็นภาษาที่มีความสละสลวยไพเราะเพราะพริ้ง ซึ่งการใช้คำราชาศัพท์กับแต่ละพระองค์นั้น จะมีคำศัพท์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจึงจะต้องใช้ให้เหมาะสมกับพระอิสริยยศศักดิ์ของพระองค์ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์เพื่อใช้ในการศึกษา ดังนี้

บัวทิพย์ ชุกกลิ่น (2550) ได้พัฒนาแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เนื่องด้วยการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของคำราชาศัพท์ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เป็นเพราะสื่อการสอนที่ไม่น่าสนใจ เน้นเรียนรู้ให้จดจำมากกว่าการนำไปใช้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เพราะเนื้อหาของคำราชาศัพท์ค่อนข้างยาก และเน้นการท่องจำมากกว่าการนำไปใช้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการแก้ปัญหานี้ โดยเฉพาะการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เข้าใจ สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นคุณค่าของคำราชาศัพท์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นมา 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.45/89.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุธีรา ใจอาด (2552) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาซาลโชติรวินนครสวรรค์ขึ้น เนื่องด้วยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักการใช้ภาษา เรื่องคำราชาศัพท์และคำสุภาพ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นมา 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์และคำสุภาพ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์และคำสุภาพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 87.50 / 88.17 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์และคำสุภาพ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ชินวิทย์ จันทรพิชญ์ (2553) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เนื่องด้วยต้องการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สามารถสร้างแรงจูงใจและพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นมา 1) เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอบปกติในชั้นเรียนและการสอบโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33 / 88.42 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอบปกติในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อิมใจ คำมา (2556) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์และทักษะการคิดวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง เป็นเพราะผู้เรียนไม่ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง แต่เรียนรู้ด้วยวิธีจดจำตามที่ครูสอน ทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่นักเรียนไม่ส่งงานตามที่ครูมอบหมายให้ ส่งงานช้ากว่าเวลาที่กำหนด และงานที่ส่งไม่มีคุณภาพ ขาดการเอาใจใส่ในการทำงาน จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ มีความมุ่งมั่น และสนใจในการแสวงหาความรู้ จึงนำกิจกรรมโครงงานเข้ามาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่อง คำราชาศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.70 คิดเป็นร้อยละ 44.53 และคะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.27 คิดเป็นร้อยละ 83.06 อีกทั้งยังพบว่านักเรียนได้คะแนนพฤติกรรมการความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน จากแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานทั้ง 9 แผน ได้คะแนนเฉลี่ย 24.62 คิดเป็นร้อยละ 82.08 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมการความมุ่งมั่นอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้คะแนนสูงสุด คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 86 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 70.06 อยู่ในระดับดี

จิณฐภัสร์ เตชภูบ (2558) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองสงค์ เนื่องด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งมีสาเหตุจากพื้นฐานการเรียนรู้ด้านภาษาไทยของนักเรียนไม่ดี ครูผู้สอนจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถของนักเรียน และขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองสงค์ ขึ้นมา 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เรื่องคำราชาศัพท์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ขวัญฤทัย จำปาศักดิ์ (2560) ได้พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องด้วยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ในกลุ่มสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นมา

- 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย)
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 81.67 / 84.31 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์จะเห็นได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย ในเรื่องของคำราชาศัพท์ เมื่อนำนวัตกรรมหรือการสอนด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ มากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำนวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนานักเรียน เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไว้ดังนี้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลาย โดยให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงและใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้ด้วยตนเอง และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเท่านั้น (ปรียานุช พรหมภาสิต, 2559, หน้า 1)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการของการเรียนการสอน โดยเน้น 2 องค์ประกอบหลักที่สำคัญคือ การกระทำ (doing) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และการสะท้อนประสบการณ์ (reflecting) ผู้เรียนสะท้อนได้ว่าตนกำลังเรียนรู้อะไร การมีส่วนร่วมของผู้เรียนนั้นได้รวมไปถึง การอ่าน (reading) การเขียน (writing) การอภิปราย (discussing) และการแก้ปัญหา (problem solving) (กฤษณะ สุวรรณภูมิ, 2557, หน้า 22)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) "เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนได้ลดกระบวนการสื่อสารและการถ่ายทอดเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน แต่หันมามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ พยายามกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุก ทำทาย และเป็นกัลยาณมิตร ตลอดจนยังมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การวิเคราะห์ปัญหา และการอภิปรายร่วมกัน รวมไปถึงการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ" (วรพงศ์ ไชยฤกษ์, 2558, หน้า 83)

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

เป็นการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ ความสนใจ ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สร้างความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองในตัวผู้เรียนมากขึ้น โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งการเรียนรู้จะไม่ใช่การฟังเพียงอย่างเดียว จะต้องเกิดการเรียนรู้ผ่านการอ่าน การเขียน การอภิปราย การแก้ปัญหาหรือการประยุกต์ใช้สถานการณ์จริงร่วมกัน ด้วยกิจกรรม

ที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2557, หน้า 5-6) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดที่เป็นอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงมากขึ้น โดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดทักษะเหล่านี้ ผ่านการกระตุ้นด้วยการใช้คำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในโลกความเป็นจริง

2. ส่งเสริมให้เกิดการทำงานแบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เรียนผ่านการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และด้วยวิธีการที่ถูกต้อง จะช่วยให้เกิดทักษะการทำงานแบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาช่วงสั้น ๆ ในการพูดคุย คิด และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพิ่มทักษะการสื่อสาร การสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่าของเพื่อนร่วมงาน แสดงเหตุผลสนับสนุนคำตอบที่ถูกต้องได้อย่างเหมาะสม

3. เพิ่มแรงจูงใจและความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการร่วมพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ กระตือรือร้น และร่วมสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้นั้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนจะมีทางเลือกมากขึ้นในการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของพวกเขา

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาร์ ยินดีสุข (2561, หน้า 35-36) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ได้แก่ การอ่าน การสืบค้น การอภิปราย การสรุป และการสร้างความรู้ การเขียน และการนำเสนอมากกว่าเป็นผู้ฟังความรู้จากครูเพียงผู้เดียว

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ซึ่งมุ่งลดกระบวนการถ่ายทอดสารสนเทศให้กับผู้เรียน

3. ผู้เรียนได้รับการบ่มเพาะพัฒนาคุณธรรม เจตคติ และคุณค่าที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน

4. ผู้เรียนมีส่วนร่วม นับเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้จัดเป็น Child – Centered

5. ผู้เรียนเรียนรู้แบบรวมพลัง คือ ทุกคนคิด ทุกคนทำงานเดี่ยว และทุกคนร่วมทำงานกลุ่ม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ หรือมีความถนัดมากกว่าช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถและความถนัดน้อย

6. ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ทำงานอย่างมีชีวิตชีวาและตื่นตัว

จากการศึกษาเอกสารความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

จึงสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการคิดที่เป็นอิสระ ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการประยุกต์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ ผู้เรียนจะได้อภิปรายความคิดเห็นของตนเอง และรู้จักโต้แย้งความคิดเห็นผู้อื่นอย่างมีเหตุผล อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการทำงานแบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะได้พูดคุย คิด และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการทำงานแบบร่วมมือ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักและเห็นคุณค่าของเพื่อนร่วมงาน แล้วนำไปสู่การเรียนรู้ขั้นสูงสุดอีกด้วย

ลักษณะของการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างถึงในเดชดณัย จุฑาม, เกษรา บ่าวเข้มช่วย และศิริกัญญา แก่นทอง, 2559, หน้า 7) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการรู้เชิงรุก (Active Learning) ไว้ดังนี้

1. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง
2. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้
3. ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้าง

ปฏิสัมพันธ์ และร่วมมือกัน

5. ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ และการมีวินัยในการทำงาน
6. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
7. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศและ

หลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด

8. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

9. เป็นการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ ผู้เรียนจะสามารถทบทวนความรู้ด้วยตนเองได้

ไพศาล บรรจสุวรรณ (2561, หน้า 171-172) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไว้ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้
2. ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในกิจกรรมการเรียน และมีวินัยในการเรียนรู้
3. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง เขียนและคิด

อย่างมีเหตุผล

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประมวลความคิดรวบยอด
5. ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและสรุปองค์ความรู้ทั้งหมดได้ด้วยตนเอง

จากลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมองของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมลงมือปฏิบัติ สร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริง ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน เน้นทักษะการอ่าน พูด ฟัง เขียนและการคิดขั้นสูง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถสร้างองค์ความรู้และทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เท่านั้น

แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

Hazzan Lapidot and Ragonis (อ้างถึงใน วชิรา เล่าเรียนดี, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และ อรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 69) นักคอมพิวเตอร์ศึกษาชาวอิสราเอล ได้ให้แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นอภิปราย และขั้นสรุป โดยผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Trigger) เป็นการนำเสนอบทเรียน เริ่มด้วยการกระตุ้นสร้างความสนใจและสร้างความท้าทายต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น คือ

- 1.1 ใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความสงสัย
- 1.2 เกิดการตั้งคำถามแล้วค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 1.3 วิเคราะห์ความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

1.4 นำเสนอความรู้ที่ได้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.5 ต่อยอดความรู้สู่สังคม ผ่านการสร้างสรรคชิ้นงาน

2. **ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity)** เป็นขั้นที่ต่อเนื่องจากขั้นแรก ครูผู้สอนได้เลือกใช้นวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และกระตุ้นความสนใจแก่นักเรียน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าวประกอบไปด้วย 5 บทเรียน ได้แก่

2.1 หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย

2.2 หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้ทั่วไป

2.3 หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ

2.4 หมวดที่ 4 หมวดเครือญาติ

2.5 หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

3. **ขั้นอภิปราย (Discussion)** หลังจากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ครูผู้สอนจะให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอความคิดเห็น และความคิดรวบยอดที่นักเรียนได้เรียนรู้ ในขั้นนี้ครูทำหน้าที่เป็นผู้ฟังและจดบันทึกข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยไม่ติชมหรือวิจารณ์ เนื่องจากในขั้นนี้นักเรียนทั้งชั้นกำลังเป็นผู้โต้แย้งถกเถียงระหว่างกัน

4. **ขั้นสรุป (Summary)** ขั้นนี้ครูผู้สอนจะให้นักเรียนนำเสนอความคิดรวบยอดจากการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งจะเกิดจากการระดมความคิดร่วมกัน และนำเสนอความรู้ที่ได้รับผ่านการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเป็นการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน ในช่วงสุดท้ายครูจะเป็นผู้มีบทบาทหลักในการสรุปการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งหมด ตั้งแต่ขั้นที่หนึ่งถึงขั้นที่สี่ โดยเน้นความคิดรวบยอดหลักและเติมเต็มให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่ให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง และใช้การสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้คำปรึกษา อำนวยความสะดวก และวางแผนการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเท่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเร้าความสนใจ (Trigger) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity) ขั้นอภิปราย(Discussion) และขั้นสรุป (Summary)

เทคนิคการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการสอนมาใช้ร่วมกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ดังนี้

1. เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น (QSCCS) (ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์และทะเลศ วงศ์นาม, 2559, หน้า 89-90)

เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น (QSCCS) เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 การเรียนรู้โดยตั้งคำถาม (Learning to Question) เป็นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักคิด สังเกต ตั้งคำถามอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการตั้งคำถาม

1.2 การเรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ (Learning to Search) เป็นการฝึกแสวงหาความรู้ ข้อมูล และสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต หรือจากการฝึกปฏิบัติ ทดลอง เป็นต้น ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้

1.3 เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ (Learning to Construct) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการสื่อสาร

1.4 การเรียนรู้เพื่อสื่อสาร (Learning to Communicate)

1.5 การเรียนรู้เพื่อตอบแทนสังคม (Learning to Serve) เป็นการนำความรู้สู่การปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การทำประโยชน์ให้กับสังคมและชุมชนรอบตัวตามวุฒิภาวะของผู้เรียน และจะส่งผลให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะและบริการสังคม ซึ่งจะเป็นบันไดให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่ผู้มีความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติที่พึงประสงค์

2. เทคนิคการระดมสมอง (Brainstorming) (วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 99)

เนื่องจากการระดมสมองนั้น เป็นเทคนิควิธีที่นำมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดทุกประเภท และใช้ร่วมกับรูปแบบการสอน วิธีการสอนแบบต่าง ๆ การระดมสมองจึงเป็นทักษะการคิดคำตอบให้ได้มาก ๆ ในเวลาจำกัดจากกลุ่มผู้เรียน เป็นการใช้กระบวนการกลุ่มในการคิด หาคำตอบหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน

2.1 หลักการสำคัญในการระดมสมอง

2.1.1 ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ยอมรับ ไม่วิพากษ์วิจารณ์ข้อคิดเห็นที่เพื่อนเสนอ

2.1.2 ให้ทุกคนคิดอย่างอิสระ และให้ได้ปริมาณมากที่สุด

2.1.3 ให้ผสมผสานความคิดของคนอื่น ๆ แล้วนำมาสร้างความคิดใหม่และนำเสนอ

2.1.4 ถ้าต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น ควรกำหนดประเด็นที่ให้ระดมสมองที่ชัดเจนเฉพาะมากขึ้น

3. เทคนิคการสอนแบบบทบาทสมมติ (Role Playing) (ทีศนา แชมมณี, 2561, หน้า 358-359)

เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น หรือเกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ตนแสดง

3.1 องค์ประกอบสำคัญของวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ

3.1.1 มีผู้สอนและผู้เรียน

3.1.2 มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ

3.1.3 มีการแสดงบทบาทสมมติ

3.1.4 มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

3.1.5 มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.2 ขั้นตอนสำคัญของการสอนแบบบทบาทสมมติ

3.2.1 ผู้สอน/ผู้เรียนนำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ

3.2.2 ผู้สอน/ผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาท

3.2.3 ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์

3.2.4 ผู้เรียนแสดงบทบาทและสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

3.2.5 ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง

3.2.6 ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

3.2.7 ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า เทคนิคการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นวิธีการเฉพาะอย่างหรือกิจกรรมย่อย ที่จะนำมาใช้เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นบรรลุเป้าหมาย และประสบผลสำเร็จ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ธนสิทธิ์ คนธา (2551) ได้ศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชามัคคุเทศก์ไทย เนื่องด้วยผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ต้องพัฒนาความรู้ควบคู่ไปกับ คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ค้นหา ศักยภาพผู้เรียนและพัฒนาให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัด ควบคู่ไปกับการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชามัคคุเทศก์ ไทยขึ้นมา 1) เพื่อศึกษาการสอนแบบ Active Learning ที่พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของ นักศึกษาปีที่ 1-2 2) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชามัคคุเทศก์ไทย ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย 4) เพื่อพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา และ 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา โดยผลการวิจัยพบว่า การศึกษาแผนการสอนรายวิชามัคคุเทศก์ไทย โดยใช้การจัดการเรียน แบบใฝ่รู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย จำนวนแผน 10 แผน มีคุณภาพในอยู่ระดับเหมาะสมมาก และผลการศึกษาคคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.752 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก รวมถึงผลการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชามัคคุเทศก์ไทยก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิค ที่หลากหลายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษา พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคที่หลากหลายมีค่าเฉลี่ย 3.91 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 1.03 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก อีกทั้งผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ยวดี ใจเดี่ยว (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจและความคงทนของความรู้ เรื่อง ความดันและพลศาสตร์ของไหล โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้อิงรุก เนื่องด้วยผู้วิจัยพบ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อิงรุกในรายวิชาฟิสิกส์ ว่าผู้เรียนขาดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งไม่ได้เข้าใจสิ่งที่ เรียนอย่างแท้จริง นั้นเพราะผู้เรียนมองว่าฟิสิกส์เป็นวิชาที่ยาก ซับซ้อน และเป็นเรื่องที่ไกลตัว จึงทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียน ส่งผลให้ความจำในสิ่งที่ได้เรียนรู้อาจไม่คงทน ผู้วิจัยจึง มีความสนใจที่จะสร้างบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจ จัดประสบการณ์ของกฎหรือทฤษฎีทาง ฟิสิกส์ให้เห็นได้จริงด้วยการเชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่พบในชีวิตประจำวัน เพื่อเสริมสร้าง เจตคติที่ดีในการเรียนรายวิชาฟิสิกส์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาความเข้าใจและความคงทนของ ความรู้ เรื่อง ความดันและพลศาสตร์ของไหล โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้อิงรุกขึ้นมา

1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชาฟิสิกส์ โดยใช้การจัดการจัดการ การเรียนรู้อิงรุก 2) เพื่อพัฒนาความคงทนของความรู้ในการจัดการจัดการเรียนรู้อิงรุกในรายวิชาฟิสิกส์ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้อิงรุก และ 3) เพื่อพัฒนาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชา ฟิสิกส์ หลังจากเรียนโดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้อิงรุก โดยผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความก้าวหน้าทางการ เรียนเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้เรียนมีความรู้ที่คงทนเพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อการเรียนรายวิชาฟิสิกส์ในระดับดี

นนท์ พรธาราวิทย์ (2560) ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้อิง รุก เนื่องด้วยผู้วิจัยเห็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูที่ยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และเน้นการเรียนการสอนแบบบรรยายให้ความรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการจัดการ เรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่ครูต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ สนุกกับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบบูรณาการ ใช้เทคโนโลยีอย่าง เหมาะสม รู้จักทำงานเป็นทีม เรียนรู้จากการกระทำและสะท้อนความคิดของตนเองกับคนอื่น ๆ ได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้อิงรุกขึ้นมา

1) เพื่อศึกษาผลของการใช้ Active Learning ที่มีต่อนักศึกษาในวิชาการจัดการเรียนรู้อิงรุก และ 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้สอนในการจัดการเรียนรู้อิงรุกแบบ Active Learning โดยมีผลการวิจัยดังนี้

1) ด้านผลที่เกิดกับผู้เรียน นักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้กับนักศึกษา

มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.486) เพราะผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจเนื้อหาได้อย่างง่ายดาย จดจำบทเรียนได้ดี รู้วิธีการสอนใหม่ๆ กล้าคิดกล้าแสดงออก ได้ลงมือปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เห็นปัญหาและการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ฝึกผู้เรียนให้ได้ใช้ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

2) ด้านคุณลักษณะผู้สอน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะผู้สอนในภาพรวมพบว่าผู้สอนมีคุณลักษณะเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.520) เพราะผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการสอน มีความพร้อมในการสอน อำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนจะคอยดูแลช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนและนานมากกว่าการเรียนรู้ที่ต้องเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว เพราะกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีความสอดคล้องกับการทำงานของสมอง สามารถเก็บและจดจำสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครูผู้สอน และสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ โดยผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ในระยะยาว ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไว้ดังนี้
ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ลาณี เลิศอุดมกิจไพศาล (2544, หน้า 287) ได้ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ว่า “บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึงการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่งที่สามารถนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ ที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงมากที่สุด โดยการนำเสนอเนื้อหาที่ละเอียดภาพ ซึ่งรูปแบบจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา มีเป้าหมายสำคัญคือ สามารถดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ เป็นสื่อการศึกษายุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพมาก และยังมีข้อได้เปรียบเหนือสื่ออื่น ๆ ด้วยกันหลายประการ สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์หรือการตอบโต้ พร้อมทั้งได้รับผลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ จึงง่ายต่อการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ขณะเดียวกันผู้เรียนยังสามารถนำ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้เรียนด้วยตนเอง โดยปราศจากข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในลักษณะที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางได้เป็นอย่างดี”

ผดุง อารยะวิญญู (2537, หน้า 41 อ้างถึงใน พรเทพ เมืองแมน, 2544, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ว่า “บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นบทเรียนที่ได้รับการออกแบบ โดยอาศัยศักยภาพของคอมพิวเตอร์ในด้านการนำเสนอ ที่สามารถนำเสนอบทเรียนในลักษณะของสื่อประสม (Multimedai) คือ นำเสนอได้ทั้งข้อความ กราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์ และเสียง นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับบทเรียน พร้อมทั้งได้รับผลย้อนกลับ (feedback) อย่างทันทีทันใด รวมทั้งสามารถประเมินและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลา”

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำงาน เป็นลักษณะของสื่อประสมที่นำเสนอได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสามารถโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ โดยมีการวัดและประเมินผลการเรียน พร้อมกับแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบได้ในทันที

ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

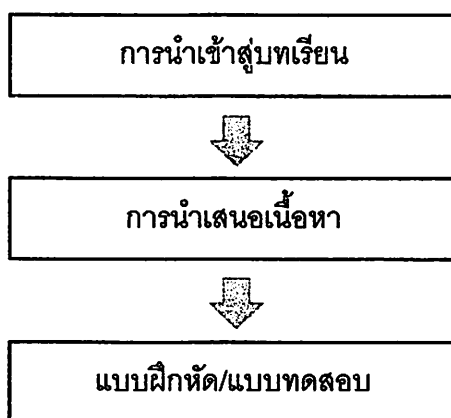
ภัททริธา เหลืองวิลาศ (2553, หน้า 3) ได้กล่าวถึงลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ว่า “เป็นการนำเอาคอมพิวเตอร์มาสร้างเป็นบทเรียน เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษา ทบทวน เพิ่มพูนความรู้จากการเรียนได้ตามต้องการ ซึ่งเนื้อหาที่สอนนั้นสามารถเป็นได้ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เสี่ยงอันตราย หรือมีค่าใช้จ่ายสูงมานำเสนอเป็นบทเรียนให้กับผู้เรียนได้ หากต้องการเพิ่มความเพลิดเพลินก็ยังสามารถสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กลายเป็นเกมในรูปแบบต่าง ๆ ได้เช่นกัน ซึ่งการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเป็นลักษณะของผลงานมัลติมีเดีย คือ สามารถนำสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงหรือวิดีโอ เข้ามาผสมผสานสร้างเป็นผลงานได้หลากหลายตามความต้องการ ทั้งยังสามารถสร้างการโต้ตอบระหว่างผู้ใช้กับบทเรียนสร้างแบบทดสอบและติดตามผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนได้อีกด้วย”

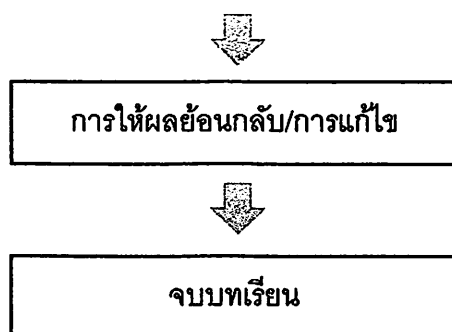
พรเทพ เมืองแมน (2544, หน้า 34-35 อ้างถึงในนิสากรณ์ ภวภูตานนท์, ภัทรียา ยิ้มแย้ม และลัดดาวรรณ แก้วเมฆ, 2552, หน้า 27-28) ได้กล่าวถึงลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์สอนไว้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นลักษณะของบทเรียนที่มีกิจกรรมหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นสื่อการสอนที่มีทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะแบ่งเนื้อหาออกเป็นบทต่าง ๆ โดยเรียงลำดับตามความยากง่าย และมีผลย้อนกลับในทันทีหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในบทเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกฝนตนเองให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถประเมินความรู้ตนเอง โดยการทำแบบทดสอบหลังเรียนและสามารถทราบผลได้ในทันที

จากลักษณะดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีการกำหนดเนื้อหาไว้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามระดับความสามารถ มีการจัดลำดับตามความยากง่ายของเนื้อหา อีกทั้งผู้เรียนยังได้มีการโต้ตอบและมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้โดยตรง รวมถึงการทดสอบท้ายบทเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองได้ในทันที

แนวคิดในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial)

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial) เป็นบทเรียนที่ได้รับการออกแบบ โดยมีเป้าหมายหลักในการเสนอเนื้อหาหรือถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน โดยเนื้อหาที่นำมาเสนอนั้น อาจเป็นเนื้อหาใหม่ที่ยังไม่เคยเรียนมาก่อน เป็นการทบทวนเนื้อหาเดิมที่ผู้เรียนเคยศึกษามาแล้วจากชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นการเสริมให้มีความเข้าใจและเกิดทักษะเพิ่มมากขึ้น โดยโครงสร้างของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial) มีเป้าหมายหลักในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว ออกแบบมาสำหรับให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงมีการออกแบบการนำเสนอและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นขั้นตอน ซึ่งมีโครงสร้างดังแผนภาพต่อไปนี้ (วลัยนุช สกุลน้อย, 2548, หน้า 17)

ภาพ 1 โครงสร้างของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา
(Tutorial)

วลัยนุช สกุลน้อย (2548, หน้า 17) ได้ให้แนวทางในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเสนอเนื้อหา (Tutorial) ไว้ 5 ขั้นตอน ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน เป็น 3 ขั้นตอนแรกเริ่มของกระบวนการสอน ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อเรื่องของบทเรียน การลงทะเลียนเรียน และการแนะนำเนื้อหาโดยทั่วไป
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของบทเรียน ซึ่งจะบอกถึงความรู้และทักษะที่ผู้เรียนควรจะได้รับหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว
 - 1.3 การทบทวนความรู้เดิม โดยให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนก่อนที่จะเรียน ซึ่งเป็นในลักษณะของแบบทดสอบก่อนเรียน
2. การนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้ออกแบบได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหมวดย่อยๆ และจัดเรียงตามลำดับการเรียนรู้ที่เหมาะสมของเนื้อหาบทเรียน โดยได้คิดหาวิธีการนำเสนอที่เหมาะสม ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจที่จะเลือกเรียนบทเรียนก่อนหลังได้อย่างอิสระ โดยในบทเรียนจะมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติระหว่างเรียน เช่น การตอบคำถาม การแก้ปัญหา เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน และเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ติดตามบทเรียนไปจนจบ

3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ เป็นขั้นตอนสำหรับผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้อัตโนมัติ และเป็นโอกาสให้ผู้เรียนในการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยในการออกแบบแบบฝึกหัดและแบบทดสอบนั้น ผู้ออกแบบจะออกแบบให้มีแบบฝึกหัดแทรกอยู่ในระหว่างของแต่ละบทเรียน และมีการใช้แบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในตอนแรกและตอนสุดท้ายของบทเรียน

4. การให้ผลย้อนกลับ ส่วนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นการให้ผลย้อนกลับ จึงเป็นการให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองว่าถูกต้องมากน้อยเพียงใด

5. การจบบทเรียน หลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบเนื้อหาในบทเรียนเรียบร้อยแล้ว การสรุปท้ายบทเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยผู้ออกแบบจะทำในรูปแบบแผนผังมโนทัศน์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

จากการออกแบบบทเรียนดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการออกแบบบทเรียนที่มีเป้าหมายหลักในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว ซึ่งออกแบบมาสำหรับให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงมีการออกแบบการนำเสนอและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นขั้นตอน มีการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน จัดแบ่งเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นหมวด ๆ โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติระหว่างเรียน อีกทั้งยังมีแบบทดสอบท้ายบทเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ของตนเองได้อีกด้วย

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

อนุวัติ คุณแก้ว (2554, หน้า 151) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้สูตร E_1/E_2 ว่าเป็นการนำสื่อการสอนมาหาประสิทธิภาพ โดยมีแบบฝึกหัดในแต่ละเนื้อหาหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาคิดเป็นร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจจะเริ่มจาก 70/70 หรือ 80/80 ก็ได้ ความหมายของ 80/80 คือ

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

A

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	E_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	Σx	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

จากการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าว จึงสามารถสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของบทเรียนมีขั้นตอนการดำเนินการโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนที่ผู้เรียนทำได้ระหว่างทำแบบฝึกหัดกับแบบทดสอบหลังบทเรียน ซึ่งปัจจุบันการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเป็นเกณฑ์ยืนยันถึงคุณภาพ และประสิทธิภาพของบทเรียนว่าจะสามารถนำไปใช้ถ่ายทอดองค์ความรู้ในกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

การศึกษาวิจัยฉบับนี้ มีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

กนกวรรณ ชูทอง (2550) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับใช้สอนอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องด้วยผู้วิจัยได้พบปัญหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความและสรุปความของนักเรียน ที่ไม่สามารถจับใจความและสรุปความได้ โดยสาเหตุอาจมาจากวิธีการสอนของครูที่ไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายจากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ผ่านการใช้คอมพิวเตอร์เป็นหลัก อันจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับใช้สอนอ่านเพื่อความเข้าใจขึ้นมา

1) เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับใช้สอนอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งหมด 4 บท บทละ 4 เรื่อง คือ บทที่ 1 การอ่านข้อความสั้น ๆ แล้วจับใจความ บทที่ 2 การอ่าน

ข้อความยาว ๆ แล้วจับใจความ บทที่ 3 การอ่านเรื่องแล้วจับใจความ บทที่ 4 การเขียนแผนภาพ แล้วสรุปเรื่อง โดยผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นนั้น มีการประเมินผลระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.15 และการประเมินผลหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.88 ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 อีกทั้งผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น สูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กัณฑ์นิษฐา น้อยสีรุ่ง (2550) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เนื่องด้วยผู้วิจัยได้พบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ในเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศของนักเรียน ซึ่งพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยังไม่สามารถสร้างความสนใจให้กับนักเรียนได้เท่าที่ควร นักเรียนมีความเบื่อหน่ายและไม่เข้าใจเนื้อหา ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ที่สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งตัวหนังสือ ภาพนิ่ง เสียง และภาพเคลื่อนไหว ผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทยขึ้นมา 1) เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งหมด 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) คำยืมในภาษาไทย 2) คำยืมภาษาบาลี-สันสกฤต 3) คำยืมภาษาเขมร 4) คำยืมภาษาจีน 5) คำยืมภาษาอังกฤษ 6) คำยืมภาษาญี่ปุ่น โดยผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นนั้น มีการประเมินผลระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.30 และการประเมินผลหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.92 ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 อีกทั้งความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

นิสากรณัฏ ภวภูตานนท์, ภัทริยา ยิ้มแย้ม และลัดดาวรรณ แก้วเมฆ (2552) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องด้วยนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

ค่อนข้างต่ำ อีกทั้งยังพบว่ามื่อนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ตามมาตรฐานของหลักสูตรอยู่จำนวนหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมา 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82/80.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

เสาวรส นามมีบุญ (2559) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมา เนื่องด้วยมีความสนใจที่จะสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้ตลอดเวลา โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้คือ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อหาประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อหาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) เพื่อหาความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนมีค่าเท่ากับ 86.97/89.44

สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 27.55 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 89.44 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 อยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนผ่านไปแล้ว 1 สัปดาห์ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 จึงสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย เพราะใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ถ่ายทอดข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งตัวหนังสือ ภาพนิ่ง เสียง และภาพเคลื่อนไหว อีกทั้งยังมีความท้าทายและเร้าความสนใจ กระตุ้นความกระตือรือร้นแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินงานวิจัยไว้ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

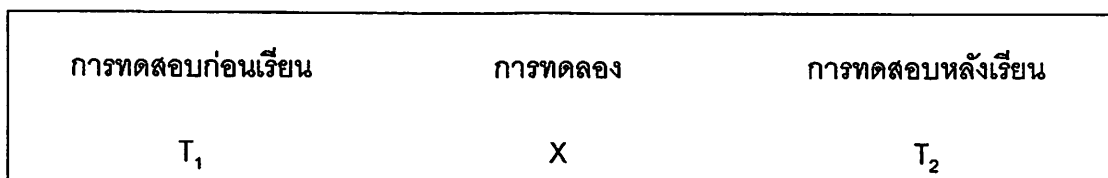
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 คน

กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 14 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) โดยจะทดสอบก่อนเรียน 1 ครั้ง ดังแผนภาพต่อไปนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 13)

ภาพ 2 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest -Posttest Design)

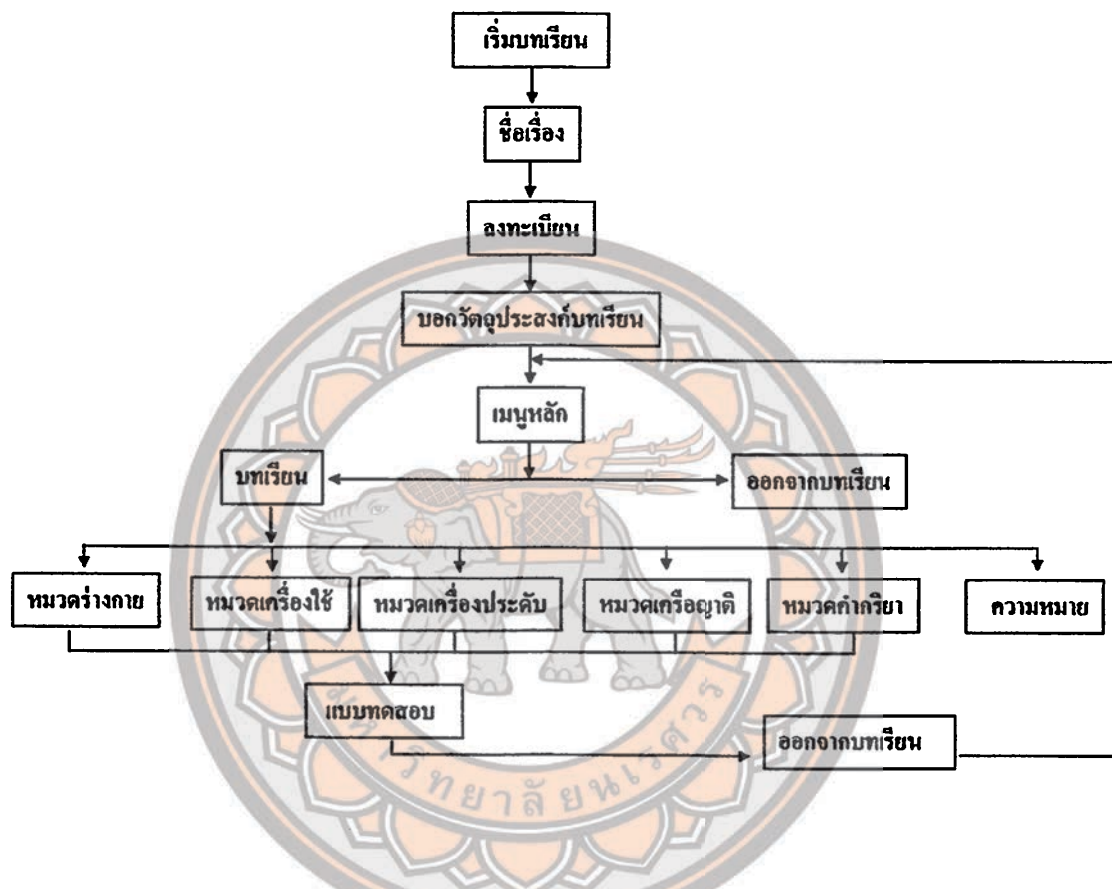
- T₁ แทน การทดสอบก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- T₂ แทน การทดสอบหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 2. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพดังนี้
 - 1.1 ชั้นศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์ และเขียนแผนการสอน เพื่อพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดร่างกาย หมวดเครื่องใช้ หมวดเครื่องประดับ หมวดเครื่องญาติ และหมวดคำกริยา โดยจะมีคำราชาศัพท์หมวดละ 30 คำ รวมทั้งสิ้น 150 คำ ซึ่งผู้วิจัยได้นำคำราชาศัพท์ที่กำหนดไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความตรงเชิงเนื้อหา โดยได้ข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงเรื่องของจำนวนคำราชาศัพท์ เนื่องจากมีจำนวนคำที่มากเกินไป อาจทำให้ผู้เรียนใช้เวลาเรียนค่อนข้างนาน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนได้ ผู้วิจัยจึงแก้ไขและคัดเลือกคำราชาศัพท์ที่จะสร้างเป็นบทเรียนใหม่อีกครั้ง โดยกำหนดเพียงหมวดละ 20 คำ รวมทั้งสิ้น 100 คำ แล้วจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
 - 1.2 ชั้นออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 - 1.2.1 เมื่อกำหนดเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแบบ Tutorial Instruction คือ ลักษณะของบทเรียนที่ศึกษาแล้วจะมีแบบทดสอบ เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยมีการแสดงผลย้อนกลับ

ซึ่งผู้เรียนสามารถย้อนกลับไปทบทวนบทเรียนเดิม หรือข้ามบทเรียนที่รู้แล้วได้อีกด้วย โดยแบ่งบทเรียนเป็น 5 บท ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 3 โครงสร้างการทำงานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 นำโครงสร้างการทำงานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และกรอบของเนื้อหาที่จะใช้นำเสนอในบทเรียน (Storyboard) เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของด้านเนื้อหา และด้านการออกแบบบทเรียน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ความเห็นว่า เป็นบทเรียนที่มีความน่าสนใจ เนื้อหาที่ใช้มีความเหมาะสม รวมถึงกระบวนการเรียนรู้เหมาะสำหรับวัยของผู้เรียน จึงให้นำไปสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้

1.3 ชั้นสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.1 ผู้วิจัยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามที่ได้ออกแบบไว้ในขั้นตอนที่ 1.2 แล้วจึงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา ภาพ เสียง สี ขนาดของตัวอักษร การใช้ภาษา และกระบวนการต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเรียน โดยลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 133)

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

โดยผลการประเมินรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีความเหมาะสมดีในระดับมากและสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 โดยผู้เชี่ยวชาญได้มีคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพที่ใช้ในบทเรียนควรเป็นภาพที่มีความสมจริง และน้ำเสียงในการนำเสนอเนื้อหาแต่ละหมวด ควรเป็นน้ำเสียงที่ฟังแล้วไม่น่าเบื่อและไม่ซ้ำจนเกินไป ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำบทเรียนกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับผู้เรียน

1.3.2 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 ด้วยการทดลองแบบ 1 : 1 (One to One Testing) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณคโลก จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์มาแล้วในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านของเนื้อหา ภาพ เสียง ขนาดตัวอักษร และการใช้ภาษา ด้วยการสอบถามและสังเกตจากพฤติกรรมในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้บันทึกข้อบกพร่องแล้วนำมาทำการปรับปรุงแก้ไข

1.3.3 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 ด้วยการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณคโลก จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้เรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 3 คน โดยใช้เวลาการทดลองทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.79 / 83.33 ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

1.4 ขั้นตอนนำไปใช้

ผู้วิจัยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่หาประสิทธิภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 คน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเวลา 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบหลังเรียนทันทีหลังจากที่เรียนจบบทเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาดังนี้

2.1 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

2.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และศึกษาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ขั้นตอนออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.1 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดรูปแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐานการจัดการเรียนรู้ และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2.2 นำเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ตามแนวคิดการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของ Hazzan Lapidot and Ragonis (อ้างถึงในวิชา เล่าเรียนดี, ประณัฐ

กิจกรรมเรื่อง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 69) ซึ่งประกอบไปด้วย ชั้นเร้าความสนใจ (Trigger) ชั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity) ชั้นอภิปราย (Discussion) และชั้นสรุป (Summary) อีกทั้งยังใช้เทคนิคการสอน ได้แก่ เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น (QSCCS) (ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ และทะเลเนศ วงศ์นาม, 2559, หน้า 91) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น และเทคนิคการระดมสมอง (วัชรา เล่าเรียนดี, ปริญญา กิจกรรมเรื่อง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 99) คือ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มในการคิดหาคำตอบหรือแก้ปัญหา ซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องให้การยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน และเทคนิคการสอนแบบบทบาทสมมติ (ทีศนา แชมมณี, 2561, หน้า 358) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยแบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง

2.3 ชั้นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

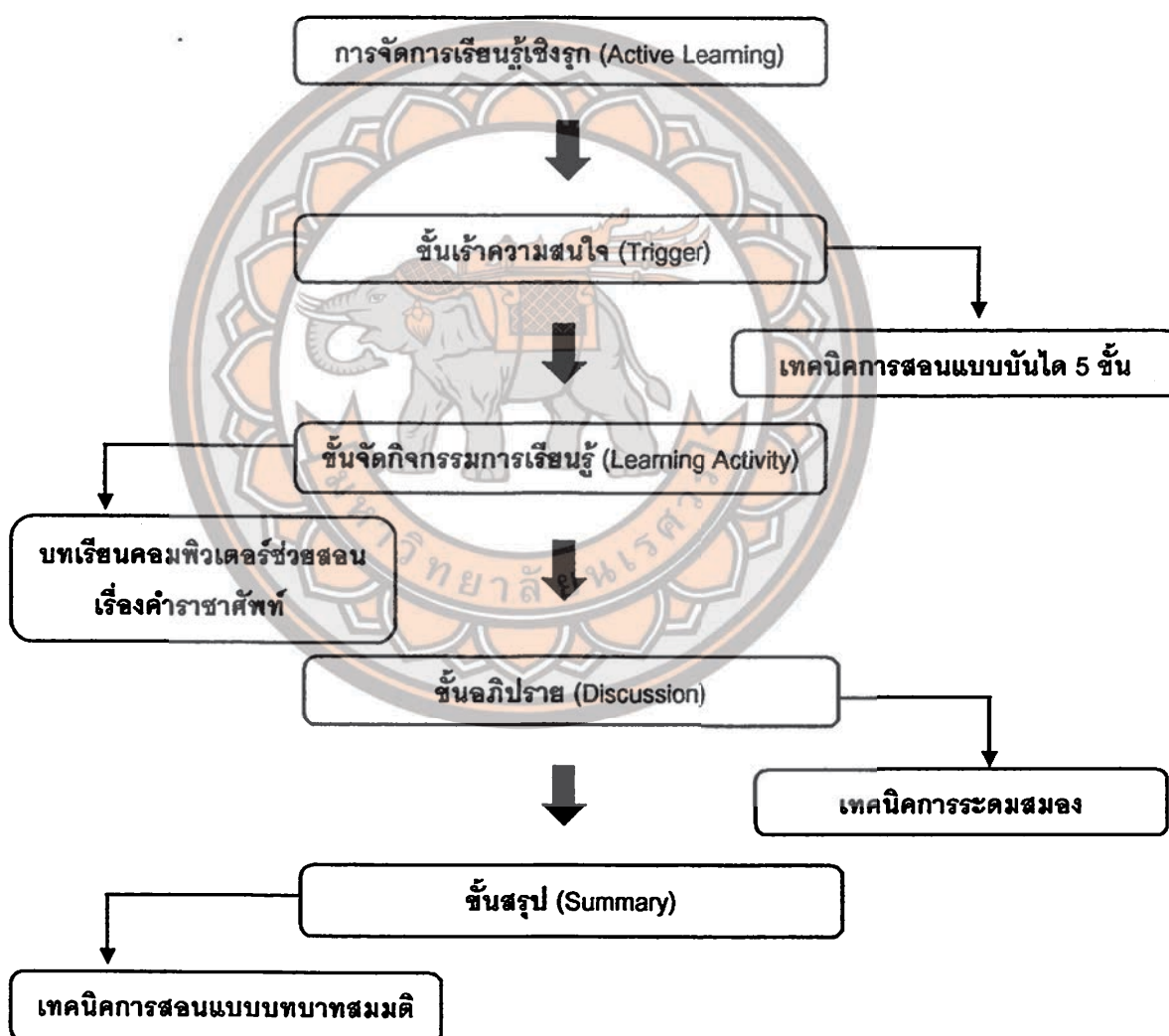
2.3.1 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 133)

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

โดยผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดีในระดับมากและสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผู้เรียนภายในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ต้องให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมต่าง ๆ ที่แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าวอย่างครบถ้วน แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2.4 ขั้นการนำไปใช้

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 คน โดยใช้ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพ 4 กระบวนการแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

3. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 ชั้นศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เอกสารที่มีเนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์ และเอกสารหลักการสร้างแบบทดสอบ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อกำหนดเนื้อหาและรูปแบบของแบบทดสอบ

3.2 ชั้นออกแบบแบบทดสอบ

3.2.1 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.3 ชั้นการพัฒนาแบบทดสอบ

3.3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำและให้ความเห็นชอบ โดยพิจารณาจากความต้องการของแบบทดสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีระดับค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

พบว่าข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 อยู่จำนวน 40 ข้อ

3.4 ชั้นการทดลองใช้

3.4.1 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปทำการทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยศึกษาเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์มาแล้วในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

3.4.2 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ พบว่ามีค่าความยากง่าย (p) ที่เหมาะสมตั้งแต่ 0.20 – 0.80 (มนสิข สิริธรรมบุรณ์, 2550, หน้า 128) และค่าอำนาจจำแนก (r) ในแบบทดสอบ พบว่ามีข้อสอบที่ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปอยู่จำนวน 30 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ แล้วจึงหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยให้สูตรของ Kuder – Richardson (KR – 20) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 148) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.90

3.4.3 คัดข้อสอบที่ไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ต้องการออก เพื่อให้ได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.5 ชั้นประเมินผล

3.5.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed-ranks Test ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. วันที่ 11 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2562 เวลา 14.30-15.30 น. กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อเก็บเป็นคะแนนก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. กลุ่มเป้าหมายเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยจัดการเรียนการสอนในวันที่ 9-24 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2562 เวลา 14.30-15.30 น. วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 วัน (ยกเว้นวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์) ดังนี้

2.1 ชั้นเร้าความสนใจ (Trigger) เป็นการเสนอบทเรียน เริ่มด้วยการกระตุ้นเร้าความสนใจและสร้างความท้าทายต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น ได้แก่

2.1.1 ใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความคิดสงสัย

2.1.2 เกิดการตั้งคำถามแล้วค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

2.1.3 วิเคราะห์ความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

2.1.4 นำเสนอความรู้ที่ได้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1.5 ต่อยอดความรู้สู่สังคม ผ่านการสร้างสรรคชิ้นงาน

2.2 **ชั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity)** เป็นชั้นที่ต่อเนื่องจากชั้นแรก ครูผู้สอนได้เลือกใช้นวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ และกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าว จะประกอบไปด้วย 5 บทเรียน ได้แก่

2.2.1 หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย

2.2.2 หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้ทั่วไป

2.2.3 หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ

2.2.4 หมวดที่ 4 หมวดเครือญาติ

2.2.5 หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

2.3 **ชั้นอภิปราย (Discussion)** หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอความคิดเห็น และความคิดรวบยอดที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในชั้นนี้ครูทำหน้าที่เป็นผู้ฟังและจดบันทึกข้อผิดพลาดของผู้เรียนโดยไม่ติชมหรือวิจารณ์ เนื่องจากในชั้นนี้ผู้เรียนทั้งชั้นกำลังเป็นผู้โต้แย้งถกเถียงระหว่างกัน

2.4 **ชั้นสรุป (Summary)** ชั้นนี้ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้นำเสนอความคิดรวบยอดจากการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งจะเกิดจากการระดมความคิดร่วมกัน และนำเสนอความรู้ที่ได้รับผ่านการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเป็นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ในช่วงสุดท้ายครูจะเป็นผู้มีบทบาทหลักในการสรุปการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งหมด ตั้งแต่ชั้นที่หนึ่งถึงชั้นที่สี่ โดยเน้นความคิดรวบยอดหลักและเติมเต็มให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. วันที่ 24 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2562 เวลา 14.30-15.30 น. กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อเก็บเป็นคะแนนหลังเรียนทันทีเมื่อเรียนจบกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed-ranks Test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed-ranks Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว แล้วหารข้อมูลทั้งหมด โดยใช้สูตรดังนี้ (มนสิข สิริธสมบุญ, 2550, หน้า 142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คือ ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละจำนวนกับค่าเฉลี่ย เมื่อยกกำลังสองและถอดรากที่สอง โดยใช้สูตรดังนี้ (มนสิข สิริธสมบุญ, 2550, หน้า 144)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 \sum แทน ผลรวม

3. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (E_1/E_2) โดยใช้สูตรดังนี้
(อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 151)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	E_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

4. การค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความแต่ละข้อกับจุดประสงค์และเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 142)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) คือ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้สูตรดังนี้ (มนสิข สิริธิตสมบุญ, 2550, หน้า 128)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

6. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้สูตรดังนี้ (มนสิข สิริธิตสมบุญ, 2550, หน้า 124)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n_H - n_L}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
 n_H แทน จำนวนคนในกลุ่มเก่ง
 n_L แทน จำนวนคนในกลุ่มอ่อน

7. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554, หน้า 148)

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ

p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ เท่ากับจำนวนคนทำถูกหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด
q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
s^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

8. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed-ranks Test (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551, หน้า 63-65) มีสูตรดังนี้

สูตร	$T = \min(T^+, T^-)$
เมื่อ	T แทน สถิติการทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับของ Wilcoxon
	T^+ แทน ผลบวกของลำดับที่ซึ่งมีเครื่องหมายบวก
	T^- แทน ผลบวกของลำดับที่ซึ่งมีเครื่องหมายลบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มเป้าหมาย โดยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 2 แสดงประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน

ประสิทธิภาพ ของบทเรียน คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์					คะแนนแบบทดสอบ หลังเรียน (E ₂)
	คะแนนระหว่างการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (E ₁)					
	หมวด 1	หมวด 2	หมวด 3	หมวด 4	หมวด 5	
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	20
คะแนนเฉลี่ย	82.22	82.22	81.11	77.8	85.6	83.33
ประสิทธิภาพกระบวนการ E ₁ = 81.79						ประสิทธิภาพกระบวนการ E ₂ = 83.33

จากตาราง 2 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.79/83.33 โดยคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองทั้งหมด เมื่อคิดเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการแล้วมีค่าเท่ากับ 81.79 และคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จำนวน 10 คน

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	Z	Sig.
ก่อนเรียน	10	14.20	3.33	-2.823	.001
หลังเรียน	10	25.50	2.22		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.33 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว ผลปรากฏว่าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.79/83.33 โดยคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองทั้งหมด เมื่อคิดเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการแล้วมีค่าเท่ากับ 81.79 และคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.33 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว ผลปรากฏว่าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังแร่ ย้อนหลัง 2 ปี ได้แก่ ปีการศึกษา 2560 – 2561 ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มีผลการทดสอบที่ไม่บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขึ้นมา โดยมีรูปแบบการนำเสนอบทเรียนที่มีทั้ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและเนื้อหาจากง่ายไปยาก ประกอบกัน จึงส่งผลให้ดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ พร้อมมีผลการเรียนรู้อย้อนกลับให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจได้ในทันที อีกทั้งยังเป็น บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินวิทย์ จันทร์เพ็ญ (2553) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.33/88.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เพราะบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความน่าสนใจ และมีคุณสมบัติที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนได้ทุกที่ทุกเวลาโดยปราศจากความกดดัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ ชูทอง (2550) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับใช้สอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับใช้สอนอ่านเพื่อ ความเข้าใจ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.15/81.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ผ่านการใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นหลัก ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความกระตือรือร้นในการ เรียนมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกันต์กนิษฐ นุ้ยสีรุ่ง (2550) ที่ได้พัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำยืมในภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.30/81.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนเป็นการสอนในรูปแบบที่ทันสมัย สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะ

เป็นตัวหนังสือ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ดีอีกด้วย

2. ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่เพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีความน่าสนใจ ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ตามที่ต้องการ นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อบทเรียน มีการเสริมแรงเมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจพร้อมกับเกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีประสิทธิภาพ รวมถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนและยาวนาน มากกว่าการเรียนรู้ที่ต้องเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว เพราะกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีทั้งกิจกรรม เทคนิค วิธีการ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้านั้นก็ได้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย อันได้แก่เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น (QSCCS) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น (ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ และทะเนศ วงศ์นาม, 2559, หน้า 91) เทคนิคการระดมสมอง คือ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มในการคิด หาคำตอบหรือแก้ปัญหา ซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องให้การยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน (วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 99) และเทคนิคการสอนแบบบทบาทสมมติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง (ทีศนา แซมมณี, 2561, หน้า 358) อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและได้พัฒนาทักษะการถ่ายทอดความคิด ผ่านการจัดกิจกรรมที่เร้าความสนใจ โดยใช้การอภิปรายผล การแสดงความคิดเห็น และการนำเสนอผลงาน มาประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกเป็นฐาน (Active Learning – Based Teaching Model) ของ Hazzan Lapidot and Ragonis (วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560, หน้า 69) ที่ได้ให้แนวทางการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อยู่ 4 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ขั้นเร้าความสนใจ

ที่เป็นการนำเสนอบทเรียนเพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียน 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3) ชั้นอภิปรายขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด และ 4) ชั้นสรุป ผู้เรียนจะได้ถ่ายทอดความรู้ของตนเองที่ได้รับทั้งหมด โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้เติมเต็มให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนสิทธิ์ คนธา (2551) ที่ได้ศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการจำนวน 30 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคที่หลากหลายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.57 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.86 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.66 อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคที่หลากหลาย โดยการจัดการกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน แล้วจึงสร้างองค์ความรู้ร่วมกันใหม่ผ่านการสะท้อนคิดและการอภิปรายร่วมกัน อีกทั้งยังให้ผู้เรียนได้นำเสนอความรู้ ความคิด รวบยอดที่ได้รับจากการทำกิจกรรมและการลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงในกิจกรรมการเรียนรู้ของตน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี ใจเดี่ยว (2553) ที่ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจและความคงทนของความรู้ เรื่อง ความดันและพลศาสตร์ของไหล โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 43 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในรายวิชาฟิสิกส์ เรื่อง ความดันและพลศาสตร์ของไหล โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.88 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.75 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 3.74 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 ทั้งนี้เป็นผลจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning Activities) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการนำเข้าสู่บทเรียนที่เป็นการกระตุ้นและเร้าความสนใจผู้เรียน และจัดกิจกรรมผ่านการสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งจะประเมินผลการเรียนรู้จากการอภิปรายและการสะท้อนคิด

ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนได้ถูกต้องและลึกซึ้ง อีกทั้งยังสร้างความคงทนในความรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษากระบวนการเรียนรู้ของบทเรียนล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและไม่ซับซ้อน เนื่องจากบทเรียนถูกออกแบบเนื้อหาโดยเริ่มเรียนจากง่ายไปหายาก ซึ่งครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และตามระดับความสามารถของผู้เรียนได้

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ครูผู้สอนสามารถนำมาปรับใช้กับเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและมีรายละเอียดจำนวนมากได้ เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย อีกทั้งยังใช้เทคนิคการสอนที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการศึกษาหรือการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในเนื้อหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทย เพื่อสร้างความรู้ ความสนใจ และความสนุกสนานให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

2. ควรมีการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับเนื้อหาในกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย และเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อการเกิดทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ชูทอง. (2550). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับใช้สอนอ่านเพื่อ
ความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัย
ทักษิณ, สงขลา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณะ สุวรรณภูมิ. (มิถุนายน 2557). Active Learning. ข่าวคณะแพทย์. 32(231), 1-40.
- กนต์กนิษฐ น้อยสีรุ่ง. (2550). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง
คำยืมในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- เกื้อกูล เสพย์ธรรม. (2551). ราชาศัพท์. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- ขวัญฤทัย จำปาศักดิ์. (2560). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวด
ร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- จิณฐภัศม์ เดชกูป. (2558). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ของ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองสงค์. สารนิพนธ์ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- ชินวิทย์ จันทรเทัญ. (2553). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัย
นเรศวร, พิษณุโลก.
- เดชดนัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มช้อย และศิริกัญญา แก่นทอง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking
Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบ
มีส่วนร่วม (Active Learning). รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์,
นราธิวาส.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. กาลสินธุ์ : ประสาน
การพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ และทะเนศ วงศ์นาม. (2559). การศึกษามลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนด้วย
บันได 5 ชั้น (QSCCS) สำหรับนิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
18(4), 86-98.
- ทิศนา ขมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (22). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนสิทธิ์ คุณทา. (2551). การศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาคุณธรรม
จริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชา
บัณฑิตอุดมคติไทย. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- นนท์ พรรดาวิทย์. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้. วารสาร
วิจัย UTK ราชชมงคลกรุงเทพฯ. 11(1), 85-94.
- นิสากรณ์ ภวภูตานนท์, ภัทริยา ยิ้มแย้ม และลัดดาวรรณ แก้วเมฆ. (2552). การพัฒนาบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนครสวรรค์,
พิษณุโลก.
- บัวทิพย์ ชุกกลิ่น. (2550). การพัฒนาแบบฝึกการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ
เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาชาติ เขตราชเทวีกรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ประเทือง โพธิ์ชะออน. (2551). ราชาศัพท์. (1). กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า 2000.
- ปริญานุษ พรหมภาสิต. (2559). คู่มือการจัดการเรียนรู้ “Active Learning (AL) for Huso at
KPPU”. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ฝ่ายตำราวิชาการ. (2557). เรียนรู้คำราชาศัพท์และคำลักษณนามไทย. นครราชสีมา :
กู๊ดอินเตอร์บุ๊กส์.
- พรทิพย์ แผงสุด. (2557). ราชาศัพท์ที่ควรรู้. กรุงเทพฯ : ฟลิทส์เซ็นเตอร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรเทพ เมืองแมน. (2544). การออกแบบและพัฒนา CAI Multimedia ด้วย Authorware. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2561). การเรียนรู้เชิงรุกแบบรวมพลังกับPLC เพื่อการพัฒนา. (2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล บรรจสุวรรณ. (2561). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ในการยกระดับความรู้สู่ความเข้าใจการเมือง และประชาธิปไตยในเชิงเปรียบเทียบ. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม. 8(1), 166-190.
- ภัททิรา เหลืองวิลาศ. (2553). Authorware 7 สร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เสริมวิทย์ อินฟอร์เมชั่น เทคโนโลยี จำกัด.
- มนสิข สิริธสมบุญ. (2550). ระเบียบวิธีวิจัย. (8). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ยุวดี ใจเดี่ยว. (2553). การพัฒนาความเข้าใจและความคงทนของความรู้ เรื่อง ความดันและผลศาสตร์ของไหล โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- รดา วัฒนะนิรันดร. (2558). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (1). กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- ลาณี เลิศอุดมกิจไพศาล. (2544). เรียนรู้เทคนิคการใช้งาน Macromedia Authorware 6 กรุงเทพฯ : เอส.พี.ซี. บุ๊คส์.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยร่วมสมัยและการรู้สารสนเทศของนักศึกษา. วารสารนวัตกรรมการศึกษา. 1(1), 77-95.
- วลัยนุช สกุลน้อย. (2548). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. (1). กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.
- วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21. (12). นครปฐม : เพชรเกษมพริ้นติ้ง กรุป จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิเชียร เกษประทุม. (2558). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา จำกัด.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (25 มีนาคม 2562). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2562, จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>.
- สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภาน และธัญลักษณ์ จุ้ยเรือง. (2537). ราชศัพท์ เรื่องควรรู้. กรุงเทพฯ : ภูมิบัณฑิตการพิมพ์.
- สุธีรา ใจอาด. (2552). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาซาลโชติรวี นครสวรรค์. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สุพรรณิชา ชาญประเสริฐ. (2557). Active Learning : การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. นิตยสาร สสวท. 42(188), 3-6.
- เสาวรส นามมีบุญ. (2559). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่อง หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โครงการวิจัย ค.อ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2554). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิมใจ คำมา. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำราชาศัพท์และทักษะการคิดวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมโครงการ. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ พุ่มพวง ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งพุ่ม ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ดร.ทรงภพ ชุนมธรรส ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

นางสาวพรพิมล สารีการินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี
อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวยุเพ็ญ วัฒนอัมพร ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านเกาะน้อย
อำเภอศรีสังขาลย์ จังหวัดสุโขทัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๗๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ ทุมทอง

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รหัสประจำตัว ๖๑๐๗๑๑๔๖ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาลแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเชิญเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริโชค วนรัตน์วิจิตร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วงกลมสีแดง 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

- 1. ๒๕๓๓-๒๕๓๔
- 2. ๒๕๓๕-๒๕๓๖
- 3. ๒๕๓๗-๒๕๓๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๔๔๓๙

ที่ บว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็ญคุ้ม

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รหัสประจำตัว ๖๑๐๗๑๑๔๖ บัณฑิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริโชค วนรัตน์วิจิตร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ร่วมเฉลิมฉลอง 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

- B-Cometourism/สถาบัน
- Innovative Products
- Sustainable Leads & Innovation

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๖/ว.๒๕๖๘

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ดร.ทรงภพ ชุมสุรส

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รหัสประจำตัว ๖๑๐๗๑๑๔๖ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยมี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า

จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต วนรัตน์วิจิตร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ส่วนงานฉลอง 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

• โทร. ๐๖๖-๕๐๖๒๑๑๑
• โทร. ๐๖๖-๕๐๖๒๑๑๒
• โทรสาร ๐๖๖-๕๐๖๒๑๑๓

ที่ อว ๐๖๖๓.๐๒๒/ว ๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอมเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณพรทิมล สาลิการินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รหัสประจำตัว ๖๑๐๗๑๑๔๖ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไชย วนรัตน์วิจิตร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๑๙

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์

โทร ๐๘-๕๕๗๙-๑๘๑๐

วงเล็บของ 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

- ๑. โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
- ๒. โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
- ๓. โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณยุเพ็ญ วัฒนอัมพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์ รหัสประจำตัว ๒๑๐๗๑๑๕๖ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ทพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริโชค วนรัตน์วิจิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๙

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. ว่าที่ร้อยตรีหญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์

โทร ๐๘-๕๕๗๙-๑๘๑๐

ร่วมส่งเสริมของ 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

- 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 30 ปี มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน
เวลา 50 นาที

คำสั่ง จงทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง โดยเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดกล่าวถึงความหมายของคำราชาศัพท์ถูกต้อง
 - ก. คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะพระมหากษัตริย์เท่านั้น
 - ข. คำสุภาพที่สามารถใช้ได้กับบุคคลทุกระดับ
 - ค. คำที่ใช้ในการกราบทูลพระเจ้าแผ่นดินหรือพระบรมวงศานุวงศ์
 - ง. คำที่ใช้เฉพาะพระเจ้าแผ่นดิน เจ้านาย ภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชน
2. คำราชาศัพท์มีความสำคัญอย่างไรต่อภาษาไทย
 - ก. ทำให้มีคำใช้เพิ่มมากขึ้น
 - ข. เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของภาษา
 - ค. แสดงถึงวุฒิทางการศึกษาของผู้ใช้ภาษา
 - ง. แสดงฐานะที่แตกต่างกันของผู้พูดกับผู้ฟัง
3. คำราชาศัพท์ที่มีรากศัพท์มาจากภาษาใด
 - ก. ภาษาเขมร
 - ข. ภาษาบาลี-สันสกฤต
 - ค. ภาษาไทย
 - ง. ภาษาจีนกลาง
4. "วันพระราชสมภพ" หมายถึงวันใด
 - ก. วันทำบุญวันเกิด
 - ข. วันแต่งงาน
 - ค. วันเกิด
 - ง. วันเข้าพรรษา

5. คำราชาศัพท์ใดใช้ “ทรง” ไม่ถูกต้อง
 - ก. ทรงเรือ
 - ข. ทรงโปรดปราน
 - ค. ทรงพระอักษร
 - ง. ทรงตรัส
6. คำใดเป็นคำราชาศัพท์ของคำว่า “รูปถ่าย”
 - ก. พระรูป
 - ข. พระบรมสาทิสลักษณ์
 - ค. พระบรมฉายาลักษณ์
 - ง. พระบรมฉายาทิสลักษณ์
7. คำราชาศัพท์ในข้อใด มีความหมายว่า “ลั่น”
 - ก. พระชีวหา
 - ข. พระมังสา
 - ค. พระนาสิก
 - ง. มัจฉะ
8. คำราชาศัพท์ในข้อใดมีความหมาย ไม่ สัมพันธ์กัน
 - ก. ลั่น – พระชีวหา
 - ข. ฟิ้น – พระทนต์
 - ค. จมูก – พระชานู
 - ง. คอ – พระศอ
9. คำราชาศัพท์ในข้อใดแตกต่างจากข้ออื่น
 - ก. พระปิตุลา
 - ข. พระอนุชา
 - ค. พระอัยกา
 - ง. พระมาลา

10. คำในข้อใด ไม่ใช่ นำหน้าคำนามที่เป็นราชาศัพท์
- พระ
 - ทรง
 - พระราช
 - พระบรม
11. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์ทั้งสองคำ
- พระบาท พระศอ
 - พระสงฆ์ พระองค์
 - พระปรางค์ พระเจดีย์
 - พระนคร พระมหาชนก
12. ข้อใดเป็นคำกริยาราชศัพท์ทั้งสองคำ
- ทรงผม ทรงตัว
 - ทรงศีล ทรงกระบอกล
 - ตรัส ผนวช
 - เสด็จประพาส ทรงคุณวุฒิ
13. ข้อใดจับคู่คำราชาศัพท์กับความหมาย ไม่ ถูกต้อง
- พระราชดำรัส : คำพูด
 - ทรงเครื่องใหญ่ : แต่งตัว
 - ทรงพระนิพนธ์ : แต่งหนังสือ
 - พระบรมราโชวาท : โอวาท
14. “ลูกสะไภ้” ของพระมหากษัตริย์ ใช้คำราชาศัพท์ว่าอย่างไร
- พระขามาดา
 - พระสัสสุรี
 - พระราชาภาคิไธย
 - พระสุณิสา

15. ข้อใดจับคู่ความหมายกับคำราชาศัพท์ ไม่ ถูกต้อง
- ก. ทรงพระราชปฏิสันถาร : แนะนำ
 - ข. ทรงพระประชวร : ป่วย
 - ค. พระราชวินิจฉัย : ลงความเห็น
 - ง. พระบรมฉายาลักษณ์ : รูปถ่าย
16. คำราชาศัพท์ข้อใดแปล ไม่ ถูกต้อง
- ก. ฉลองพระหัตถ์ : ถวายมือ
 - ข. ฉลองพระบาท : รองเท้า
 - ค. ฉลองพระเนตร : แว่นตา
 - ง. ฉลองพระองค์ : เครื่องแต่งตัว
17. คำราชาศัพท์ข้อใดแปล ไม่ ถูกต้อง
- ก. พระหทัย : หัวใจ
 - ข. พระนลาฏ : หน้าผาก
 - ค. พระปฤษฎางค์ : หลัง
 - ง. พระบิภมาสะ : ลำไส้ใหญ่
18. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว _____ เมื่อ วันที่ 28 กรกฎาคม 2495" ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง
- ก. ประสูติ
 - ข. ทรงประสูติ
 - ค. พระราชสมภพ
 - ง. ทรงพระราชสมภพ
19. "สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี _____ ฟาร์มสุกรที่จังหวัดนครปฐม" ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง
- ก. ทรงดู
 - ข. ทรงทอดพระเนตร
 - ค. ทอดพระเนตร
 - ง. ทรงชม

20. คำราชาศัพท์ในข้อใดต่างไปจากพวก
- พระกำมรงค์ ฉลองพระองค์
 - พระกฤษณชล ฉลองพระเนตร
 - พระนขา พระขานู
 - พระมาลา ฉลองพระบาท
21. คำราชาศัพท์ในข้อใด ไม่ สัมพันธ์กับความหมาย
- พระนาภี – สะตือ
 - พระหัตถ์ – แขน
 - พระฉาย – กระจก
 - พระฤทัย – ใจ
22. คำราชาศัพท์ในข้อใดเป็นอวัยวะภายนอก
- พระบิภัสสะ
 - พระวิกกะ
 - พระนาภี
 - พระอันตะ
23. "สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงถือพระกลด" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอย่างไร
- ร่ม
 - พัด
 - ปืนปักผม
 - หมวก
24. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว _____ คณะแพทย์ต้องถวาย _____"
- ควรเติมคำราชาศัพท์ใดลงในช่องว่าง
- ประจวร , ไสถ
 - ทรงพระประจวร , พระไสถ
 - ทรงประจวร , พระไสถ
 - ทรงพระราชประจวร , พระไสถ

25. "เวลา 14.10 น. สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี_____โดยเสด็จอุปเตอรื พระที่นั่งจากลานเสด็จอุปเตอรืภุคภษณเควศน์_____สถณเภษตรหลวงปาดะ ต้บลสะเมงได้ อ้บภอสะเมง และศูนยรวมพ้ันร้ก้ทลบบคอรภรหลวงต้บลบ้านปง อ้บภอหางดง จ้งหวัดเชยงใหม่" ควรเตมค้บรชค้พทโดลงนชองว้าง

- ก. พระราชดำเนิน – ทรงไปเยี่ยม
- ข. เสด็จพระราชดำเนิน - ไปทรงเยี่ยม
- ค. พระราชดำเนิน – ไปทรงเยี่ยม
- ง. เสด็จพระราชดำเนิน – ทรงไปเยี่ยม

26. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว_____พระราชดำเนินเป็น_____ ประชาน_____รดพระน้ังค้ลแรกนชวัญ" ควรเตมค้บรชค้พทโดลงนชองว้าง

- ก. เสด็จ , องค์ , พระราชพิธี
- ข. เสด็จ , องค์ , พิธี
- ค. ทรงเสด็จ , องค์ , พิธี
- ง. ทรงเสด็จ , องค์ , พระราชพิธี

27. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว_____กับประชาชน" ควรใช้ค้บโดเตมลงนชองว้าง

- ก. ทรงปฏิสันถาร
- ข. มีพระราชปฏิสันถาร
- ค. ทรงทักทายปราศรัย
- ง. ทรงมีพระราชปฏิสันถาร

28. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้พรปีใหม่แก่ประชาชน" ค้บที่ช้ดเส่นได้ควรใช้ค้บรชค้พทโด

- ก. ประทาน
- ข. ทรงประทาน
- ค. พระราชทาน
- ง. ทรงพระราชทาน

29. "สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นผู้เขียนเรื่อง แก้วจอมขน" คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้คำราชาศัพท์ใด

- ก. ทรงพระอักษร
- ข. ทรงพระราชดำริ
- ค. ทรงพระราชวินิจฉัย
- ง. ทรงพระราชนิพนธ์

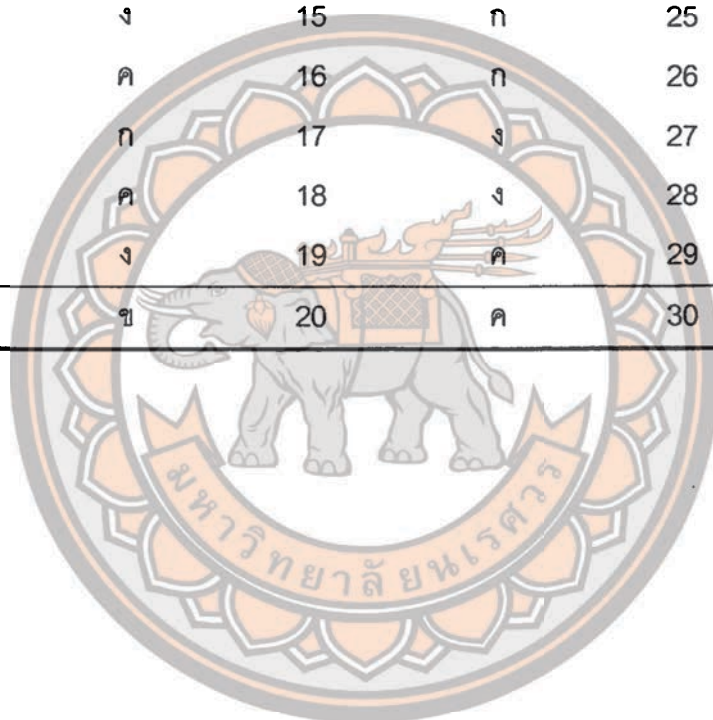
30. "สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทำบุญเนื่องในวันวิสาขบูชา" คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้คำราชาศัพท์ใด

- ก. ทรงทำบุญ
- ข. บำเพ็ญพระกุศล
- ค. ทรงบำเพ็ญพระกุศล
- ง. ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล

ตาราง 4 เจลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ง	11	ก	21	ข
2	ข	12	ค	22	ค
3	ก	13	ข	23	ก
4	ค	14	ง	24	ข
5	ง	15	ก	25	ข
6	ค	16	ก	26	ก
7	ก	17	ง	27	ข
8	ค	18	ง	28	ค
9	ง	19	ค	29	ง
10	ข	20	ค	30	ง

ภาคผนวก ค แบบทดสอบท้ายบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบท้ายบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
คำสั่ง จงเลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดกล่าวถึงคำราชาศัพท์ถูกต้องที่สุด
 - ก. ภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะบุคคล
 - ข. ข้อความที่ใช้กับพระราชวงศ์
 - ค. ถ้อยคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์
 - ง. คำสุภาพที่ใช้ยกย่องบุคคลในสังคม
2. คำราชาศัพท์ในข้อใด ไม่ได้ อยู่ในหมวดร่างกาย
 - ก. พระภรรณ
 - ข. พระฉายา
 - ค. พระเศียร
 - ง. พระโขนง
3. คำกริยาธรรมดาต้องการทำให้เป็นคำกริยาราชศัพท์ ต้องใช้คำใดนำหน้า
 - ก. พระ
 - ข. ทรง
 - ค. พระราช
 - ง. พระบรม
4. คำราชาศัพท์ในข้อใด ใช้คำกริยาราชศัพท์ ไม่ ถูกต้อง
 - ก. ทรงช้าง
 - ข. ทรงดนตรี
 - ค. ทรงเสวย
 - ง. ทรงพระประชวร
5. คำว่า "ปู้ ตา" ควรเรียกคำราชาศัพท์อย่างไร
 - ก. พระปิตุลา
 - ข. พระนัดดา

- ค. พระอัยกา
ง. พระอัยยิกา
6. คำว่า "หลาน" ใช้เป็นคำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ว่าอย่างไร
ก. พระราชนัดดา
ข. พระสวณิสดา
ค. พระราชปนัดดา
ง. พระชามาดา
7. คำราชาศัพท์ในข้อใด มีหลักการใช้ที่ถูกต้อง
ก. ดู – ทรงพระเนตร
ข. ชอบ – ทรงพระโปรด
ค. เขียน – ทรงพระอักษร
ง. พุด – ทรงตรัส
8. "พระนลาฏ" หมายถึงอวัยวะส่วนใด
ก. ไต
ข. ตับ
ค. ท้อง
ง. หน้าผาก
9. คำว่า "กระดุก" หากเป็นคำราชาศัพท์จะตรงกับข้อใด
ก. พระปราง
ข. พระอัฐิ
ค. พระทนต์
ง. พระเกศา
10. ข้อใดหมายถึง "หัวเข็มขัด"
ก. บั้นเหน่ง
ข. ถ้ามรงค์
ค. กรรเจียกจอน
ง. ทองกร

11. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว_____ (ให้) ฤงยังชีพแก่ผู้ประสบภัยน้ำท่วม
ควรเติมคำราชาศัพท์ใดในช่องว่าง
- พระราชดำริ
 - พระสนับเพลา
 - พระราชทาน
 - พระบรมฉายาลักษณ์
12. คำว่า "เดิน" หากเป็นคำราชาศัพท์จะตรงกับข้อใด
- เสด็จพระราชดำเนิน
 - ทรงพระดำเนิน
 - ทรงเดิน
 - ทรงพระราชดำเนิน
13. "ฉลองพระองค์" หมายถึงสิ่งใด
- กางเกง
 - รองเท้า
 - ผ้าถุง
 - เสื้อ
14. คำราชาศัพท์ในข้อใด ไม่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย
- พระอุทร
 - พระปราง
 - พระกรรณ
 - พระอนุชา
15. คำราชาศัพท์ในข้อใด ไม่ ถูกต้อง
- พระสนับเพลา - ผ้าแพร
 - พระชนก - พ่อ
 - พระอัยยิกา - ยาย
 - ทรงเครื่อง - แต่งตัว
16. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์
- ประเสริฐ
 - ประณีต

ค. ประพาส

ง. ประการ

17. ข้อใดเป็นราชาศัพท์ที่เหมาะสมจะใช้แทนคำสามัญที่วงเล็บไว้ในข้อความต่อไปนี้ ตามลำดับ "ขณะที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี (ไป) ในท้องถิ่นทุรกันดาร มีราษฎร (ให้) ผ้าไหมแก่พระองค์ พระองค์ (ยิ้ม) แล้วมีพระราชดำรัสว่าขอบใจมาก"

ก. เสด็จไป ถวาย ทรงยิ้ม

ข. เสด็จพระดำเนินไป ทูลถวาย ทรงพระสรวล

ค. เสด็จพระราชดำเนินไป ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย แยมพระสรวล

ง. ทรงเสด็จพระราชดำเนินไป น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย ทรงแยมพระสรวล

18. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (เกิด) เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พุทธศักราช 2495" คำราชาศัพท์ใน ข้อใด ไม่ สามารถใช้แทนคำว่า "เกิด" ได้

ก. ทรงพระราชสมภพ

ข. มีพระราชสมภพ

ค. มีพระบรมราชสมภพ

ง. เสด็จพระราชสมภพ

19. ถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสกับนักเรียนว่า "ชื่ออะไร" นักเรียนจะทูลตอบพระองค์ท่านว่าอย่างไร

ก. ข้าพเจ้าชื่อเด็กชายสมศักดิ์ รักเรียน พะยะคะ

ข. กระหม่อมชื่อเด็กชายสมศักดิ์ รักเรียน พะยะคะ

ค. เกล้ากระหม่อมชื่อเด็กชายสมศักดิ์ รักเรียน พระพุทธเจ้าข้า

ง. ข้าพระพุทธเจ้าชื่อเด็กชายสมศักดิ์ รักเรียน พระพุทธเจ้าข้า

20. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มี (คำสั่ง) แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี"

คำราชาศัพท์ในข้อใด สอดคล้องกับคำสามัญในวงเล็บ

ก. พระบรมราชโองการ

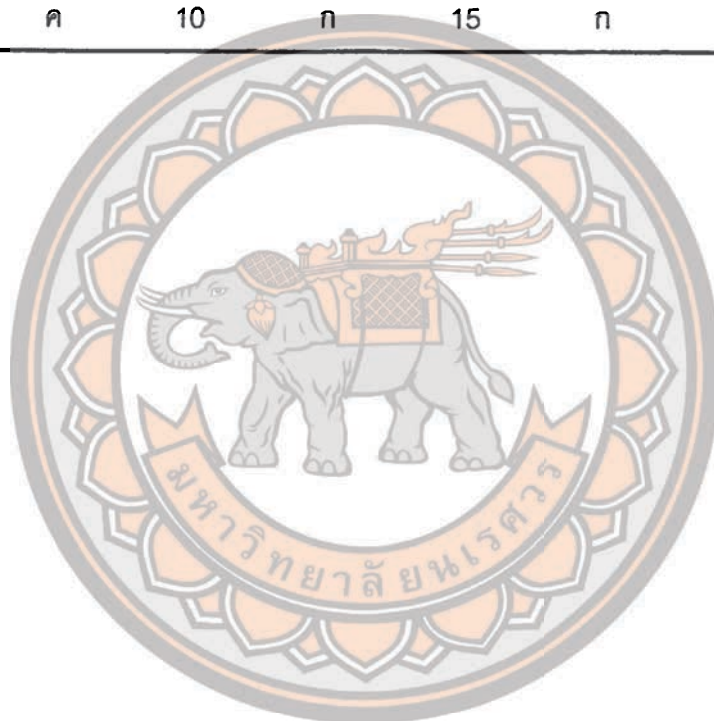
ข. พระบรมราชานุญาต

ค. พระบรมราชาโหวาท

ง. กระแสพระราชดำรัส

ตาราง 5 เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ก	6	ก	11	ค	16	ค
2	ข	7	ค	12	ข	17	ค
3	ข	8	ง	13	ง	18	ข
4	ค	9	ข	14	ง	19	ง
5	ค	10	ก	15	ก	20	ก

สาระการเรียนรู้

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ แบ่งเป็น 5 หมวด ดังนี้

- หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย
- หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้
- หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ
- หมวดที่ 4 หมวดเครื่องญาติ
- หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. รักความเป็นไทย

กิจกรรมแบบ Active Learning

1. วิธีการสอนแบบบันได 5 ขั้น
2. เทคนิคการตั้งคำถาม

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ชั่วโมงที่ 1-2

ขั้นนำความสนใจ :

1. นักเรียนชมคลิปวิดีโอข่าวพระราชสำนัก แล้วร่วมกันตอบคำถามต่อไปนี้

ที่มา : ข่าวพระราชสำนัก. จาก <https://www.youtube.com/watch?v=XQ5GTY4OCTY>.
สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค. 62.

คำถาม : ข่าวที่นักเรียนฟังและดูเป็นข่าวประเภทใด

แนวคำตอบ : ข่าวพระราชสำนัก

คำถาม : ถ้อยคำที่ผู้ประกาศข่าวใช้มีลักษณะอย่างไร

แนวคำตอบ : เป็นคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ :

2. ครูกระตุ้นสร้างความสนใจและสร้างความท้าทายต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้วยวิธีการตั้งคำถาม ร่วมกับการใช้เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น ดังนี้

บันไดขั้นที่ 1 ใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความสงสัย
ใจหาย

- คำราชาศัพท์

คำถามกระตุ้นคิด

- สิ่งที่เราต้องพิจารณาเป็นอันดับแรกเมื่อใช้คำราชาศัพท์คืออะไร
- เพราะเหตุใดคำที่ใช้สื่อสารกับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ จึงต้องกำหนดให้มีความแตกต่างจากภาษาที่ใช้กับคนทั่วไป
- นักเรียนคิดว่าประเทศอื่น ๆ จะมีการใช้คำราชาศัพท์เหมือนกับประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร
- การใช้คำราชาศัพท์ที่ถูกต้องมีประโยชน์อย่างไร
- นักเรียนมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ตนเองสามารถใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง

บันไดขั้นที่ 2 การตั้งคำถามแล้วค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยขั้นนี้ ครูจะให้นักเรียนสามารถค้นคว้าหาคำตอบได้จากแหล่งเรียนรู้ห้องสมุด หรือจากระบบอินเทอร์เน็ตได้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้

ขั้นอภิปรายผล :

บันไดขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มจะมีผู้นำ 1 คนที่จะเป็นผู้คอยจัดลำดับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนจะร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับทั้งหมดออกมาผ่านแผนผังความคิด (mind map)

ขั้นสรุปผล :

บันไดขั้นที่ 4 นำเสนอความรู้ที่ได้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นนี้แต่ละกลุ่มจะออกมานำเสนอแผนผังความคิด (mind map) ของกลุ่มตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

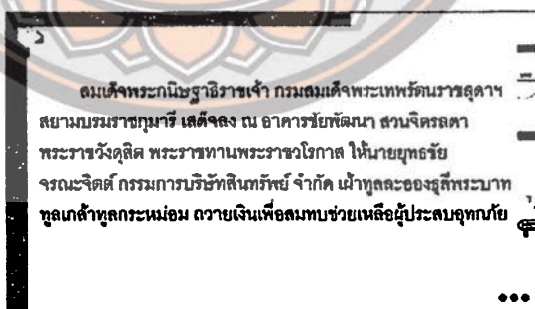
บันไดขั้นที่ 5 ต่อยอดความรู้สู่สังคม ผ่านการสร้างสรรคชิ้นงาน ขั้นนี้นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะได้นำเสนอผลงานแผนผังความคิด (mind map) ของตนเอง โดยร่วมกันจัดในลักษณะของป้ายนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ให้กับผู้อื่น

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ชั่วโมงที่ 3-4

ขั้นเร้าความสนใจ :

1. นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วร่วมกันตอบคำถาม

คำถาม : คำราชาศัพท์ที่พบมีคำใดบ้าง และมีความหมายว่าอย่างไร

แนวคำตอบ :

ราชาศัพท์ที่พบ	ความหมาย
เสด็จ	ไป
พระราชทาน	ให้
พระราชวโรกาส	โอกาส
เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท	ไปพบ
ทูลเกล้าฯ	ให้ของขึ้นเกล้า

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ :

2. ครูกระตุ้นเร้าความสนใจและสร้างความท้าทายต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้วยวิธีการตั้งคำถาม ร่วมกับการใช้เทคนิคการสอนแบบบันได 5 ขั้น ดังนี้

บันไดขั้นที่ 1 ใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความสงสัย

โจทย์

- คำราชาศัพท์

คำถามกระตุ้นคิด

- ทำไมเราถึงต้องเรียนคำราชาศัพท์/จำเป็นหรือไม่ /อย่างไร ให้แสดงเหตุผล
- ถ้าไม่ทราบคำราชาศัพท์เลย นักเรียนคิดว่าเราจะใช้ชีวิตปกติในการศึกษาเล่าเรียน รับข่าวสาร และอ่านหนังสือวรรณคดีได้หรือไม่
- การเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียนบ้าง

บันไดขั้นที่ 2 เกิดการตั้งคำถามแล้วค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ขั้นนี้ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งมีหัวข้อดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาหัวข้อค่านามราชาศัพท์

กลุ่มที่ 2 ศึกษาหัวข้อคำกริยาราชศัพท์

กลุ่มที่ 3 ศึกษาหัวข้อคำสรรพนามราชาศัพท์

โดยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้จากแหล่งเรียนรู้ห้องสมุดหรือจากระบบอินเทอร์เน็ตได้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้

ขั้นอภิปรายผล :

บันไดขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง โดยหลังจากนักเรียนได้ศึกษาข้อมูลเรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มของตนเอง โดยจะมีผู้นำ 1 คนที่จะเป็นผู้คอยจัดลำดับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนจะร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับทั้งหมดออกมา เพื่อจัดทำเป็นรายงานกลุ่มละ 1 เล่ม พร้อมกับออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปผล :

บันไดขั้นที่ 4 นำเสนอความรู้ที่ได้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นนี้แต่ละกลุ่มจะออกมา นำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองที่เกิดจากการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการสื่อสาร

บันไดขั้นที่ 5 ต่อยอดความรู้สู่สังคมผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ขั้นนี้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จะได้นำเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าของตนเองในรูปแบบของรายงาน โดยจะนำไปไว้ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ห้องสมุด เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ให้กับผู้อื่นต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอข่าวพระราชสำนัก
2. กระดาษเทาขาว
3. บทความ
4. ห้องสมุด
5. Internet / Computer

การวัดและการประเมินผล

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
1. อธิบายหลักการใช้คำราชาศัพท์	4	- อธิบายได้ถูกต้อง - น้ำเสียงชัดเจน - ถ้อยคำแม่นยำ - ไม่ต้องตรวจสอบจากเนื้อหา
	3	- อธิบายได้ถูกต้อง - น้ำเสียงชัดเจน - ถ้อยคำแม่นยำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหาบางส่วน

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
1. อธิบายหลักการใช้คำราชาศัพท์	2	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายได้ถูกบ้างไม่ถูกบ้าง - น้ำเสียงเบา - ถ้อยคำขาดความแม่นยำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหาบางส่วน
	1	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายได้เล็กน้อย - น้ำเสียงไม่ชัดเจน - ถ้อยคำขาดความแม่นยำ - ต้องตรวจสอบจากเนื้อหาทั้งหมด
2. นำคำราชาศัพท์ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม	4	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง - ตรงตามหลักการ - สามารถยกตัวอย่างคำและประโยคได้ - ใช้คำราชาศัพท์ได้เหมาะสมกับบุคคล
	3	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง - ตรงตามหลักการ - สามารถยกตัวอย่างประโยคได้พอสมควร - มีบางคำศัพท์ที่ยังใช้ไม่เหมาะสมกับบุคคล
	2	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ได้บ้างไม่ได้บ้าง - ไม่ค่อยตรงตามหลักการ - ยกตัวอย่างประโยคได้เล็กน้อย - มีบางคำศัพท์ที่ยังใช้ไม่เหมาะสมกับบุคคล
		1
	1	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ได้บ้าง - มีความรู้เล็กน้อย - ยกตัวอย่างประโยคไม่ได้
3. เห็นความสำคัญของคำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - หมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาที่ถูกต้องอยู่เสมอ - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
3. เห็นความสำคัญ ของคำราชาศัพท์	3	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้
	2	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เล็กน้อย
	1	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เลย

แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
เรื่อง คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ (ฉบับที่ 2)

ปีการศึกษา 2562

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ครูผู้สอน ว่าที่ร.ต.หญิงพิมพ์วรรณ มุสิกรัตน์

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

มฐ.ท 4.1 ป. 6/2 ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ได้
2. ใช้คำราชาศัพท์ สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบุคคล
3. เห็นความสำคัญของคำราชาศัพท์

สาระสำคัญ

พระมหากษัตริย์ไทย มีพระมหากรุณาธิคุณต่อปวงชนชาวไทยมาอย่างสืบเนื่องยาวนานทุกสมัย ถ้อยคำและภาษาที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์จึงมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการยกย่อง เทิดทูน และแสดงความจงรักภักดีที่มีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เราเรียกถ้อยคำและภาษาที่ใช้นี้ว่า ราชาศัพท์

สาระการเรียนรู้

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ แบ่งเป็น 5 หมวด ดังนี้

- หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย
- หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้
- หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ
- หมวดที่ 4 หมวดเครื่องญาติ
- หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. รักความเป็นไทย

กิจกรรมแบบ Active Learning

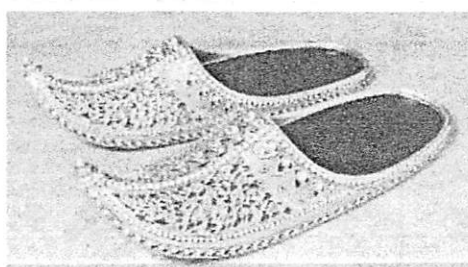
1. วิธีการสอนแบบบันได 5 ขั้น
2. เทคนิคการตั้งคำถาม

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ชั่วโมงที่ 1-4

ขั้นเร้าความสนใจ :

1. ครูให้นักเรียนสังเกตภาพดังต่อไปนี้ แล้วร่วมกันตอบคำถาม

ที่มา : Artstation. จาก <https://vitns.artstation.com/projects/E3Ga0>. สืบค้นเมื่อ
5 ธ.ค. 62.

ที่มา : Wiw Boony. จาก <https://www.pinterest.com/pin/467178161324182502/>.
สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค. 62.

คำถาม : ภาพที่ปรากฏเป็นภาพของสิ่งใดบ้าง และมีลักษณะอย่างไร
แนวคำตอบ : ภาพที่ปรากฏเป็นภาพของรองเท้าและหมวก ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
มีความงดงามและประณีต

คำถาม : สิ่งของดังกล่าว เป็นเครื่องใช้สำหรับบุคคลใด

แนวคำตอบ : พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

คำถาม : สิ่งของดังกล่าว มีคำราชาศัพท์ว่าอย่างไร

แนวคำตอบ : จลองพระบาท และพระมาลา

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ :

บันไดขั้นที่ 1 ใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความสงสัย

โจทย์

- คำราชาศัพท์

คำถามกระตุ้นคิด

- นักเรียนพบการใช้คำราชาศัพท์ที่ใดบ้าง
- นักเรียนคิดว่าการใช้คำราชาศัพท์เหล่านั้นถูกต้องหรือไม่
- คำราชาศัพท์โดยทั่วไปมีกี่ประเภท อะไรบ้าง
- การใช้คำราชาศัพท์อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับบุคคล เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่

บันไดขั้นที่ 2 เกิดการตั้งคำถามแล้วค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ โดยครูผู้สอนได้เลือกใช้นวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และกระตุ้นความสนใจให้นักเรียน โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าว จะประกอบไปด้วย 5 บทเรียน ได้แก่

- หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย
- หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้
- หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ
- หมวดที่ 4 หมวดเครื่องญาติ
- หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

ขั้นอภิปรายผล :

บันไดขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มจะมีผู้นำ 1 คน ที่จะเป็นผู้คอยจัดลำดับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนจะร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับทั้งหมดออกมาผ่านแผนผังความคิด (mind map)

ขั้นสรุปผล :

บันไดขั้นที่ 4 นำเสนอความรู้ที่ได้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นนี้แต่ละกลุ่มจะออกมานำเสนอแผนผังความคิด (mind map) ของกลุ่มตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการสื่อสาร

บันไดขั้นที่ 5 ต่อยอดความรู้สู่สังคมผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ขั้นนี้นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะได้นำเสนอผลงานแผนผังความคิด (mind map) ของตนเอง โดยร่วมกันจัดในลักษณะของป้ายนิเทศ เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ให้กับผู้อื่น

สื่อการเรียนรู้

1. นวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. รูปภาพ
3. Internet / Computer

การวัดและการประเมินผล

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
1. อธิบายหลักการใช้ คำราชาศัพท์	4	- อธิบายได้ถูกต้อง - น้ำเสียงชัดเจน - ถ้อยคำแม่นยำ - ไม่ต้องตรวจสอบจากเนื้อหา
	3	- อธิบายได้ถูกต้อง - น้ำเสียงชัดเจน - ถ้อยคำแม่นยำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหาบางส่วน
	2	- อธิบายได้ถูกบ้างไม่ถูกบ้าง - น้ำเสียงเบา - ถ้อยคำขาดความแม่นยำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหาบางส่วน
	1	- อธิบายได้เล็กน้อย - น้ำเสียงไม่ชัดเจน - ถ้อยคำขาดความแม่นยำ - ต้องตรวจสอบจากเนื้อหาทั้งหมด
2. นำคำราชาศัพท์ไป ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4	- ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง - ตรงตามหลักการ - สามารถยกตัวอย่างคำและประโยคได้ - ใช้คำราชาศัพท์ได้เหมาะสมกับบุคคล
	3	- ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง - ตรงตามหลักการ - สามารถยกตัวอย่างประโยคได้พอสมควร - มีบางคำศัพท์ที่ยังใช้ไม่เหมาะสมกับบุคคล

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
2. นำคำราชาศัพท์ไป ใช้ได้อย่างเหมาะสม	2	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ที่ไต่บ้างไม่ได้บ้าง - ไม่ค่อยตรงตามหลักการ - ยกตัวอย่างประโยคได้เล็กน้อย - มีบางคำศัพท์ที่ยังใช้ไม่เหมาะสมกับบุคคล
	1	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำราชาศัพท์ที่ไต่บ้าง - มีความรู้เล็กน้อย - ยกตัวอย่างประโยคไม่ได้
3. เห็นความสำคัญของ คำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - หมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาที่ถูกต้องอยู่เสมอ - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้
	3	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้
	2	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เล็กน้อย
	1	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เลย

สาระการเรียนรู้

คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ แบ่งเป็น 5 หมวด ดังนี้

- หมวดที่ 1 หมวดร่างกาย
- หมวดที่ 2 หมวดเครื่องใช้
- หมวดที่ 3 หมวดเครื่องประดับ
- หมวดที่ 4 หมวดเครื่องญาติ
- หมวดที่ 5 หมวดคำกริยา

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. รักความเป็นไทย

กิจกรรมแบบ Active Learning

1. การสอนแบบบทบาทสมมติ
2. เทคนิคการระดมสมอง
3. เทคนิคการตั้งคำถาม
4. เทคนิค Card and Chart

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ชั่วโมงที่ 1-4

ขั้นเร้าความสนใจ :

1. ครูใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนได้คิดเกิดความสงสัย

คำถาม : ทำไมเราต้องเรียนคำราชาศัพท์ /จำเป็นหรือไม่ /อย่างไร ให้แสดงเหตุผล

แนวคำตอบ : การเรียนรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์มีความจำเป็น เนื่องจากประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การเข้าใจคำราชาศัพท์ จะทำให้นำไปใช้ได้ถูกต้อง

คำถาม : ถ้าไม่ทราบคำราชาศัพท์เลย จะใช้ชีวิตปกติในการศึกษาเล่าเรียน รับข่าวสาร และอ่านวรรณคดีได้หรือไม่

แนวคำตอบ : สามารถใช้ชีวิตปกติได้ แต่อาจจะได้รับความรู้หรือข่าวสารที่คลาดเคลื่อน เพราะขาดความเข้าใจในเรื่องของคำและความหมาย

คำถาม : นักเรียนรู้จักแหล่งค้นคว้าหาความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ หรือไม่ และอยู่ที่ใดบ้าง

แนวคำตอบ : ได้แก่หนังสือเรียน แหล่งค้นคว้าห้องสมุด ป้ายนิเทศ สื่อInternet ฯ

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ :

1. ขั้นนี้ครูผู้สอนจะให้นักเรียนนำเสนอความคิดรวบยอดจากการเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มระดมความคิดในเรื่องของคำราชาศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปในชั่วโมงที่แล้วร่วมกัน พร้อมกับสรุปความรู้ที่ได้รับ
2. แต่ละกลุ่มนำเสนอความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ โดยให้เลือกเรื่องที่จะแสดงกลุ่มละ 1 เรื่องซึ่งอยู่ในลักษณะของเรื่องสั้น โดยมีเหตุการณ์ของการใช้คำราชาศัพท์ร่วมด้วย เพื่อเป็นการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน ว่ามีความเข้าใจและสามารถนำคำราชาศัพท์ไปใช้ได้หรือไม่

ขั้นอภิปรายผล :

1. ครูผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอความคิดเห็น และความคิดรวบยอดที่นักเรียนได้เรียนรู้ ในขั้นนี้ครูทำหน้าที่เป็นผู้ฟังและจดบันทึกข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยไม่ติชมหรือวิจารณ์ เนื่องจากในขั้นนี้นักเรียนทั้งชั้นกำลังเป็นผู้โต้แย้งถกเถียงระหว่างกัน
2. ครูใช้เทคนิค Card and Chart ซึ่งเป็นเทคนิคการระดมสมองที่ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดเห็นของตนเอง หลังจากที่ได้อภิปรายร่วมกันในข้อที่ 1 โดยให้เขียนลงในกระดาษแผ่นเล็ก

1 แผ่น ต่อ 1 คำตอบ เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้วให้นำคำตอบนั้นมาจัดหมวดหมู่ แล้วนำคำตอบที่จัดเป็นหมวดหมู่ไปติดบนกระดาษแผ่นใหญ่ และจัดแสดงในรูปแบบของป้ายนิเทศ

ขั้นสรุปผล :

ขั้นนี้ครูจะเป็นผู้มีบทบาทหลักในการสรุปการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งหมด ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 1 ถึงชั่วโมงที่ 12 โดยเน้นความคิดรวบยอดหลักและเติมเต็มให้การเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สื่อการเรียนรู้

1. กระดาษเทาขาว
2. กระดาษไนต์

การวัดและการประเมินผล

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
1. จำแนกหมวดหมู่คำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - จำแนกหมวดหมู่ของคำได้ครบถ้วน - ถูกต้องตามหลักการจำแนกคำ - เข้าใจความหมายของคำ - ไม่ต้องตรวจสอบจากเนื้อหา
	3	<ul style="list-style-type: none"> - จำแนกหมวดหมู่ของคำได้ - ตรงตามหลักการจำแนกคำ - เข้าใจความหมายของคำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหา
	2	<ul style="list-style-type: none"> - จำแนกหมวดหมู่ของคำได้บ้าง - ไม่ค่อยตรงตามหลักการจำแนกคำ - เข้าใจความหมายของคำเล็กน้อย - มีการตรวจสอบจากเนื้อหา
	1	<ul style="list-style-type: none"> - จำแนกหมวดหมู่ของคำได้บางส่วน - ไม่ค่อยตรงตามหลักการจำแนกคำ - ไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำ - มีการตรวจสอบจากเนื้อหาทุกคำ

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของคำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ความแตกต่างของคำราชาศัพท์ได้อย่างมีเหตุผล - สอดคล้องกับความหมายของคำ - ยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน - มีสาระสำคัญครบถ้วน
	3	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ความแตกต่างของคำราชาศัพท์ได้อย่างมีเหตุผล - สอดคล้องกับความหมายของคำ - ยกตัวอย่างประกอบได้พอสมควร - บอกสาระสำคัญได้
	2	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ความแตกต่างของคำราชาศัพท์ได้พอสมควร - สอดคล้องกับความหมายของคำ - ยกตัวอย่างประกอบได้เล็กน้อย - บอกสาระสำคัญได้
	1	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ความแตกต่างของคำราชาศัพท์ได้เล็กน้อย - ไม่ค่อยสอดคล้องกับความหมายของคำ - ยกตัวอย่างประกอบไม่ได้ - บอกสาระสำคัญไม่ได้
3. สาธิตการใช้คำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติได้ถูกต้องตามหลักการ - น้ำเสียงชัดเจน ไม่ตะกุกตะกัก - ท่าทางการแสดงสุภาพเรียบร้อย - มีความมั่นใจในตนเอง
	3	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติได้ถูกต้องตามหลักการ - น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักบ้างเล็กน้อย - ท่าทางการแสดงสุภาพเรียบร้อย - มีความมั่นใจในตนเอง

หัวข้อการประเมิน	ระดับคะแนน	คุณลักษณะ
3. สถิติการใช้ คำราชาศัพท์	2	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติได้ถูกต้องตามหลักการ - น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน พูดตะกุกตะกัก - ท่าทางการแสดงสุภาพเรียบร้อย - ไม่ค่อยมั่นใจในตนเอง
	1	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติได้ถูกต้องตามหลักการเพียงบางส่วน - น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน พูดตะกุกตะกัก - ท่าทางการแสดงไม่เป็นธรรมชาติ - ไม่ค่อยมั่นใจในตนเอง
4. เห็นความสำคัญของ คำราชาศัพท์	4	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - หมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาที่ถูกต้องอยู่เสมอ - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้
	3	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้
	2	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เล็กน้อย
	1	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยตั้งใจเรียน - ฝึกฝนการใช้ภาษาในบางครั้ง - ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้เลย

ภาคผนวก ๑ ตารางแสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 6 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความ เหมาะสม
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5		
1	1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	3	+1	0	+1	+1	0	0.6	สอดคล้อง
1	4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	7	+1	0	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
1	8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	9	+1	+1	+1	+1	0	0.8	สอดคล้อง
1	10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	11	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	12	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	13	+1	+1	0	+1	0	0.6	สอดคล้อง
1	14	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	15	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	16	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
1	17	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	18	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	19	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	20	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตาราง 6 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความเหมาะสม
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5		
1	21	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	22	+1	0	0	+1	+1	0.6	สอดคล้อง
1	23	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	24	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1	25	+1	+1	+1	0	0	0.6	สอดคล้อง
1	26	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	27	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	28	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	29	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	30	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
รวม		29	27	27	28	26	27.40	
เฉลี่ย		0.96	0.90	0.90	0.93	0.86	0.91	สอดคล้อง

จากตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยรวม 0.91 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.60 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ มีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบประเมินการวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาค่าความสอดคล้องว่ามีความเหมาะสมเพียงใด โปรดทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องค่าความสอดคล้อง โดยมีระดับค่าความสอดคล้องดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
1	1. ข้อใดกล่าวถึงความหมายของคำราชาศัพท์ ถูกต้อง ก. คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะพระมหากษัตริย์เท่านั้น ข. คำสุภาพที่สามารถใช้ได้กับบุคคลทุกระดับ ค. คำที่ใช้ในการกราบทูลพระเจ้าแผ่นดินหรือ พระบรมวงศานุวงศ์ ง. คำที่ใช้เฉพาะพระเจ้าแผ่นดิน เจ้านาย ภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชน				
3	2. คำราชาศัพท์มีความสำคัญอย่างไรต่อภาษาไทย ก. ทำให้มีคำใช้เพิ่มมากขึ้น ข. เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของภาษา ค. แสดงถึงวุฒิทางการศึกษาของผู้ใช้ภาษา ง. แสดงฐานะที่แตกต่างกันของผู้พูดกับผู้ฟัง				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
1	3. คำราชาศัพท์ที่มีรากศัพท์มาจากภาษาใด ก. ภาษาเขมร ข. ภาษาบาลี-สันสกฤต ค. ภาษาไทย ง. ภาษาจีนกลาง				
1	4. "วันพระราชสมภพ" หมายถึงวันใด ก. วันทำบุญวันเกิด ข. วันแต่งงาน ค. วันเกิด ง. วันเข้าพรรษา				
2	5. คำราชาศัพท์ใดใช้ "ทรง" ไม่ถูกต้อง ก. ทรงเรือ ข. ทรงโปรดปราน ค. ทรงพระอักษร ง. ทรงตรัส				
1	6. คำใดเป็นคำราชาศัพท์ของคำว่า "รูปถ่าย" ก. พระรูป ข. พระบรมสาทิสลักษณ์ ค. พระบรมฉายาลักษณ์ ง. พระบรมฉายาทิสลักษณ์				
1	7. คำราชาศัพท์ในข้อใด มีความหมายว่า "ลั่น" ก. พระชีวหา ข. พระมังสา ค. พระนาสิก ง. มัจฉะ				
2	8. คำราชาศัพท์ในข้อใดมีความหมาย <u>ไม่</u> สัมพันธ์ กัน ก. ลั่น - พระชีวหา ข. ฟั่น - พระทนต์ ค. จมูก - พระชานู ง. คอ - พระศอ				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
1	9. คำราชาศัพท์ในข้อใดแตกต่างจากข้ออื่น ก. พระปิตุลา ข. พระอนุชา ค. พระอัยกา ง. พระมาลา				
1	10. คำในข้อใด ไม่ใช่ นำหน้าคำนามที่เป็น ราชาศัพท์ ก. พระ ข. ทรง ค. พระราช ง. พระบรม				
1	11. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์ทั้งสองคำ ก. พระบาท พระศอ ข. พระสงฆ์ พระองค์ ค. พระปรารักษ์ พระเจดีย์ ง. พระนคร พระมหาชนก				
2	12. ข้อใดเป็นคำกริยารราชาศัพท์ทั้งสองคำ ก. ทรงผม ทรงตัว ข. ทรงศีล ทรงกระบอก ค. ตรัส ผนวช ง. เสด็จประพาส ทรงคุณวุฒิ				
2	13. ข้อใดจับคู่คำราชาศัพท์กับความหมาย <u>ไม่</u> <u>ถูกต้อง</u> ก. พระราชดำรัส : คำพูด ข. ทรงเครื่องใหญ่ : แต่งตัว ค. ทรงพระนิพนธ์ : แต่งหนังสือ ง. พระบรมราชาบาท : โอวาท				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
1	14. "ลูกสะไภ้" ของพระมหากษัตริย์ ใช้คำราชา- ศัพท์ว่าอย่างไร ก. พระขามาดา ข. พระสัสสุรี ค. พระราชาภาคิไธยง. พระสุนิตา				
1	15. ข้อใดจับคู่ความหมายกับคำราชาศัพท์ <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก. ทรงพระราชปฏิสันถาร : แนะนำ ข. ทรงพระประชวร : ป่วย ค. พระราชวินิจฉัย : ลงความเห็น ง. พระบรมฉายาลักษณ์ : รูปถ่าย				
1	16. คำราชาศัพท์ข้อใดแปล <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก. ฉลองพระหัตถ์ : ถวายมือ ข. ฉลองพระบาท : รองเท้า ค. ฉลองพระเนตร : แว่นตา ง. ฉลองพระองค์ : เครื่องแต่งตัว				
1	17. คำราชาศัพท์ข้อใดแปล <u>ไม่</u> ถูกต้อง ก. พระหทัย : หัวใจ ข. พระนลาฏ : หน้าผาก ค. พระปฤษฎางค์ : หลัง ง. พระบิภผาสะ : ลำไส้ใหญ่				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
2	18. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ____ เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2495" ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง ก. ประสูติ ข. ทรงประสูติ ค. พระราชสมภพ ง. ทรงพระราชสมภพ				
1	19. "สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี พำรมสกุรที่จังหวัดนครปฐม" ควรเติมคำใดลงใน ช่องว่าง ก. ทรงดู ข. ทรงทอดพระเนตร ค. ทอดพระเนตร ง. ทรงชม				
1	20. คำราชาศัพท์ในข้อใดต่างไปจากพวก ก. พระธำมรงค์ ฉลองพระองค์ ข. พระกฤษทอล ฉลองพระเนตร ค. พระนขา พระชานู ง. พระมาลา ฉลองพระบาท				
1	21. คำราชาศัพท์ในข้อใด <u>ไม่</u> สัมพันธ์กับ ความหมาย ก. พระนาภี - สะตือ ข. พระหัตถ์ - แขน ค. พระฉาย - กระจก ง. พระฤทัย - ใจ				
1	22. คำราชาศัพท์ในข้อใดเป็นอวัยวะภายนอก ก. พระบิภผาสะ ข. พระวิกกะ ค. พระนาภี ง. พระอันตะ				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
2	26. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว_____ พระราชดำเนินเป็น_____ ประทาน_____ รดพระนังคัลแรกนาขวัญ" ควรเติมคำราชาศัพท์ใด ลงในช่องว่าง ก. เสด็จ , องค์ , พระราชพิธี ข. เสด็จ , องค์ , พิธี ค. ทรงเสด็จ , องค์ , พิธี ง. ทรงเสด็จ , องค์ , พระราชพิธี				
2	27. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว_____กับ ประชาชน" ควรใช้คำใดเติมลงในช่องว่าง ก. ทรงปฏิสันถาร ข. มีพระราชปฏิสันถาร ค. ทรงพักท่ายปราศรัย ง. ทรงมีพระราชปฏิสันถาร				
1	28. "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้พรปีใหม่แก่ ประชาชน" คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้คำราชาศัพท์ใด ก. ประทาน ข. ทรงประทาน ค. พระราชทาน ง. ทรงพระราชทาน				
1	29. "สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระ เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นผู้เขียนเรื่อง แก้วจอมชน" คำที่ขีดเส้นใต้ควร ใช้คำราชาศัพท์ใด ก. ทรงพระอักษร ข. ทรงพระราชดำริ ค. ทรงพระราชวินิจฉัย ง. ทรงพระราชนิพนธ์				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		ตรง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ ตรง (-1)	
1	<p>30. "สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ท้าบุญ เนื่องในวันวิสาขบูชา" คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้คำ ราชาศัพท์ใด</p> <p>ก. ทรงทำบุญ ข. บำเพ็ญพระกุศล ค. ทรงบำเพ็ญพระกุศล ง. ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล</p>				

ภาคผนวก จ ตารางแสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
จำนวน 30 ข้อ

ตาราง 7 แสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จำนวน 30 ข้อ

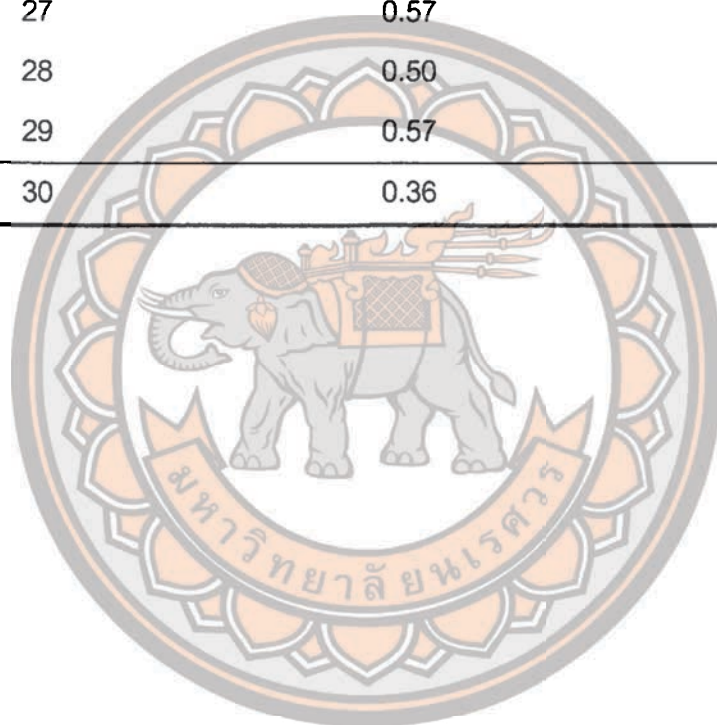
P = 0.29 – 0.64

r = 0.29 – 1.00

ข้อ	p	r
1	0.64	0.71
2	0.57	0.29
3	0.50	1.00
4	0.57	0.29
5	0.36	0.71
6	0.36	0.43
7	0.57	0.57
8	0.29	0.57
9	0.50	0.43
10	0.57	0.57
11	0.50	1.00
12	0.57	0.29
13	0.50	1.00
14	0.57	0.29
15	0.35	0.71
16	0.36	0.43
17	0.57	0.57
18	0.29	0.57
19	0.50	0.43
20	0.50	0.43
21	0.64	0.43
22	0.50	0.43
23	0.57	0.29

ตาราง 7 แสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) (จำนวน 30 ข้อ)
(ต่อ)

ข้อ	P	r
24	0.36	0.43
25	0.50	0.43
26	0.50	1.00
27	0.57	0.29
28	0.50	1.00
29	0.57	0.29
30	0.36	0.71

ภาคผนวก ข ตารางแสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จำนวน 10 คน

ตาราง 8 แสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน
กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการ
เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จำนวน 10 คน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน (Pre-test)	หลังเรียน (Post-test)	คะแนนผลต่าง D
1	เด็กชายพลวัต คิลาร์ตัน	14	25	11
2	เด็กชายศุภกร แก้วกลั่น	17	27	10
3	เด็กชายณภัทร หลอมทอง	19	28	9
4	เด็กชายณัฐพร บุญเทีชร	12	23	11
5	เด็กชายอชิรวิทย์ ตรูณี	12	27	15
6	เด็กชายทิวราช พุกต่อม	20	28	8
7	เด็กชายอัษฎาฐ บัญเรือง	11	23	12
8	เด็กชายจิรภัทร ศรีนุช	14	25	11
9	เด็กหญิงนฤมล อุ่นอก	11	22	11
10	เด็กหญิงกาญจน์เกล้า เขียมเนตร	12	27	15
	รวม	142	255	113
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	14.20	25.50	11.30
	S.D.	3.33	2.22	2.26
	t-test		15.79*	

จากตาราง 8 การทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.20 คะแนน และคะแนน
หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.50 คะแนนตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียนแล้วผลปรากฏว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนการ
ทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ช ตารางแสดงประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน
กลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน

ตาราง 9 แสดงประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน
กลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน

คนที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน					แบบทดสอบ หลังเรียน
		บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ					
		1	2	3	4	5	
1	เด็กชายพัชรพล พักแพ่ง	9	8	9	7	9	16
2	เด็กชายณัฐวุฒิ เทียนบุตร	8	9	8	7	8	15
3	เด็กชายศุภวิชญ์ สิบผุด	8	10	9	8	9	18
4	เด็กชายธนกร คำแสน	7	7	6	7	8	15
5	เด็กชายณัฐพงศ์ นุ่มด้วง	8	7	7	8	8	18
6	เด็กชายณอนชอค สี	9	10	10	8	9	18
7	เด็กหญิงพิมพ์วิรัช กิ่งแก้ว	7	7	6	7	7	15
8	เด็กหญิงนภัสสร สิบผุด	9	8	10	9	9	17
9	เด็กหญิงนาพร รุ่งแรก	9	8	8	9	10	18
	รวม	74	74	73	70	77	150
	ค่าร้อยละ	82.22	82.22	81.11	77.8	85.6	83.33
	ค่าเฉลี่ยร้อยละ			81.79			83.33

จากตาราง 9 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.79 / 83.33 โดยคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบ
ระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองทั้งหมด เมื่อคิดเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการแล้วมีค่าเท่ากับ
81.79 และคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีค่าเท่ากับ
83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ภาคผนวก ณ ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 10 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้			
1.1	รูปแบบของบทเรียนครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	4.40	0.55	มาก
1.2	การนำเสนอด้านเนื้อหา ภาพประกอบ เทคนิค และวิธีการสอน มีความเหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนของผู้เรียน	4.42	0.84	มาก
2.	ด้านการใช้ภาษา			
2.1	การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2	เสียงประกอบบทเรียนและเสียงการบรรยายเนื้อหา มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
3.	ด้านเนื้อหา			
3.1	เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2	รูปภาพประกอบสามารถสื่อความหมาย และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาชัดเจน	4.20	0.45	มาก
3.3	รูปแบบตัวอักษร ขนาด และสี มีความชัดเจนง่ายต่อการอ่าน	4.20	0.45	มาก
3.4	การจัดเรียงเนื้อหามีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปยังบทเรียนต่าง ๆ ได้ง่าย	4.20	0.45	มาก
4.	ด้านการออกแบบบทเรียน			
4.1	การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ	4.00	0.71	มาก
4.2	มีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3	รูปแบบของบทเรียนเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย และสะดวกต่อการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก

ตาราง 10 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.4	บทเรียนมีความยากง่าย และเหมาะสมแก่ผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5	บทเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	4.40	0.55	มาก
4.6	บทเรียนมีความหลากหลาย โดยใช้สื่อภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งมีความเหมาะสมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน	3.80	0.45	มาก
4.7	บทเรียนมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วยแบบทดสอบ โดยมีผลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียนได้ทราบ	4.20	0.45	มาก
สรุปผลการประเมิน		4.34	0.53	มาก

จากตาราง 10 สรุปผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 คะแนน และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน “เรื่อง คำราชาศัพท์”
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งในการทำวิจัยของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยแบบประเมินนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการใช้ภาษา
3. ด้านเนื้อหา
4. ด้านการออกแบบบทเรียน

โดยแบบประเมินนี้ เป็นการพิจารณาคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ปรับปรุง

ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้ ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้ไปแก้ไข เพิ่มเติม และปรับปรุงบทเรียน เพื่อให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อันจะทำให้งานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน “เรื่อง คำราชาศัพท์”
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำอธิบาย โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้					
1.1 รูปแบบของบทเรียนครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ					
1.2 การนำเสนอด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และเทคนิควิธีการสอน มีความเหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนของผู้เรียน					
2. ด้านการใช้ภาษา					
2.1 การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน					
2.2 เสียงประกอบบทเรียนและเสียงการบรรยายเนื้อหา มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3. ด้านเนื้อหา					
3.1 เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
3.2 รูปภาพประกอบสามารถสื่อความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาชัดเจน					
3.3 รูปแบบตัวอักษร ขนาด และสี มีความชัดเจนง่ายต่อการอ่าน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.4 การจัดเรียงเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปยังบทเรียนต่าง ๆ ได้ง่าย					
4. ด้านการออกแบบบทเรียน					
4.1 การนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ					
4.2 มีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
4.3 รูปแบบของบทเรียนเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย และสะดวกต่อการเรียนรู้					
4.4 บทเรียนมีความยากง่าย และเหมาะสมแก่ผู้เรียน					
4.5 บทเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา					
4.6 บทเรียนมีความหลากหลาย โดยใช้สื่อภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งมีความเหมาะสมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน					
4.7 บทเรียนมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วยแบบทดสอบ โดยมีผลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียนได้ทราบ					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ผู้ประเมิน.....

()

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ญ ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้
เชิงรุก (Active Learning)

ตาราง 11 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 1

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
1.1	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
2.1	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
2.4	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
2.5	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.20	0.45	มาก
3.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
3.5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
4.	ด้านการวัดและประเมินผล			
4.1	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก

ตาราง 11 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 1 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.2	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.20	0.45	มาก
4.3	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
สรุปผลการประเมิน		4.50	0.49	มาก

จากตาราง 11 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 1 พบว่าผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 คะแนน และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 2

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
1.1	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
1.2	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
2.	ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
2.1	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
3.2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
3.3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.40	0.55	มาก
3.4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
3.5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.20	0.45	มาก
4.	ด้านการวัดและประเมินผล			
4.1	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก

ตาราง 12 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 2 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.2	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.20	0.45	มาก
4.3	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.20	0.45	มาก
4.4	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.20	0.45	มาก
4.5	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
สรุปผลการประเมิน		4.48	0.44	มาก

จากตาราง 12 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 2 พบว่าผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 คะแนน และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 13 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 3

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
1.1	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
1.2	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
2.	ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้			
2.1	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
2.2	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
2.3	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
2.4	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
2.5	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
3.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
3.5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4.40	0.89	มาก
4.	ด้านการวัดและประเมินผล			
4.1	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 13 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 3 (ต่อ)

ด้าน	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.2	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
4.5	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
สรุปผลการประเมิน		4.54	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 13 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ฉบับที่ 3 พบว่าผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 คะแนน และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
เรื่อง คำราชาศัพท์ (สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์)
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งในการทำวิจัยของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยแบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
2. ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านการวัดและประเมินผล

โดยแบบประเมินจะเป็นการพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่องคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ปรับปรุง

ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้ ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้ไปแก้ไข เพิ่มเติม และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น อันจะทำให้งานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
เรื่อง คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำอธิบาย โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓
 ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด					
2. ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
2.1 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
2.2 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด					
2.3 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
2.4 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2.5 วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล					
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด					
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล					
4. ด้านการวัดและประเมินผล					
4.1 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
4.2 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด					
4.3 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4.4 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
4.5 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ผู้ประเมิน.....

()

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ก แบบรายงานการตรวจวิเคราะห์เนื้อหา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบรายงานการตรวจวิเคราะห์เนื้อหา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ผลการพิจารณา

กรุณาระบุความคิดเห็น ข้อความแก้ไขและข้อเสนอแนะของท่าน

1. การจัดเรียงเนื้อหา

.....

2. การจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา

.....

3. แบบทดสอบท้ายบทเรียน

.....

4. ข้อควรปรับปรุง/แก้ไข

.....

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

เนื้อหาในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนอธิบายความรู้ในเรื่องของคำราชาศัพท์ได้
2. ผู้เรียนใช้คำราชาศัพท์ได้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล

บทเรียน

1. ความหมายของคำราชาศัพท์
2. หมวดร่างกาย
3. หมวดเครื่องใช้
4. หมวดเครื่องประดับ
5. หมวดเครื่องญาติ
6. หมวดคำกริยา
7. แบบทดสอบ

เนื้อหาเรื่องคำราชาศัพท์

1. ความหมายของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำที่สุภาพ มีลักษณะพิเศษ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล อันสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่งดงามของชนชาติไทย โดยคำราชาศัพท์จะเป็นคำเฉพาะที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ ข้าราชการ และสุภาพชนทั่วไป

2. คำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

2.1 หมวดร่างกาย

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
พระวรกาย	ร่างกาย
พระเศียร	ศีรษะ
เส้นพระเกศา	ผม เส้นผม
พระพักตร์	ดวงหน้า
พระนลาฏ	หน้าผาก
พระชนง	คิ้ว

พระเนตร	พระนัยนา	พระจักขุ	ดวงตา
พระนาสา	พระนาสิก		จมูก
พระปราง			แก้ม
พระโอษฐ์			ปาก
พระทนต์			ฟัน
พระชีวิหา			ลิ้น
พระกรรณ			หู ไบหู
พระศอ			คอ
พระอังสา			ไหล่ บ่า
พระกร			ปลายแขน (ต้นข้อศอกถึงข้อมือ)
พระหัตถ์			มือ
พระอุระ			อก
พระถัน			นม
พระอุทร			ท้อง
พระปฤษฎางค์			หลัง
พระชานู			เข่า
พระชงฆ์			แข้ง
พระบาท			เท้า
นิ้วพระบาท			นิ้วเท้า

2.2 หมวดเครื่องใช้ทั่วไป

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
บ้วนพระโอษฐ์	กระโถน
กระเป่าทรง	กระเป่าถือ
พระพิงคาร	คนโทน้ำ
แก้วพระสุธารส	แก้วน้ำดื่ม
ฉลองพระองค์	เสื้อผ้า
ฉลองพระกรน้อย	เสื้อแขนสั้น
ฉลองพระบาท	รองเท้า (พระมหากษัตริย์)
รองพระบาท	รองเท้า (พระบรมราชินีนาถ-หม่อมเจ้า)

ถุงพระบาท	ถุงเท้า
ถุงพระหัตถ์	ถุงมือ
พระแสงปนาศ	กรรไกร
แสงกรรบิด	มีดโกน
ธารพระกร	ไม้เท้า
พระฉาย	กระจกส่อง
พระสาาง	หวี
พระแท่นบรรทม	เตียงนอน
พระเขนย	หมอนหนุน
พระวิสูตร	ม่าน มุ้ง
พระอู่	เปล
พระกลดน้อย	ร่ม (กันแดดกันฝน)
พระสนับเพลา	กางเกง
พระภูษา	ผ้านุ่ง
พระภูษาขับพระองค์	ผ้าเช็ดตัว
พระภูษาทรงสะพัก	ผ้าสะไบ
คลุมบรรทม	ผ้าห่มนอน

2.3 หมวดเครื่องประดับ

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
ฉลองพระเนตร	แว่นตา
พระมหาพิชัยมงกุฏ	มงกุฏ (พระมหากษัตริย์)
พระอนุราชมงกุฏ	มงกุฏ (พระบรมโอรสาธิราช)
พระมาลา	หมวก
พระจุฑามณี	ปิ่นประดับเพชร
พระเกี้ยว	เกี้ยว (เป็นศิราภรณ์ประดับพระเกศา หรือพระเศียรของพระราชโอรสและ พระราชธิดาของพระมหากษัตริย์)
พระกุนชวล	ต่างหู
พระกรรเจี๊ยก	จอนหู ดอกไม้พัดหู

สร้อยพระศอ	สร้อยคอ
สร้อยข้อพระหัตถ์	สร้อยข้อมือ
พระพาหุรัด	กำไลต้นแขน
กำไลข้อพระกร	กำไลข้อมือ
กำไลข้อพระบาท	กำไลข้อเท้า
พระร้ามรงค์	แหวน
พระสังวาล	สร้อยยาวสวมสะพายแล่ง
รัตพระองค์	เข็มขัด
พระบันเหน่ง	หัวเข็มขัดสำหรับประดับ
พระเกยूर	สร้อยอ่อน ทองต้นแขน
พระกำไลหยก	กำไลหยก
2.4 หมวดเครื่องญาติ	
คำราชาศัพท์	คำสามัญ
พระบิยกา	ปู่ทวด ตาทวด
พระบิยยิกา	ย่าทวด ยายทวด
พระอัยกา	ปู่ ตา
พระอัยยิกา	ย่า ยาย
พระราชชนก พระราชบิดา	พ่อ
พระราชชนนี พระราชมารดา	แม่
พระปิตุลา	ลุง (พี่ชายของพ่อ) อา (น้องชายของพ่อ)
พระปิตุจฉา	ป้า (พี่สาวของพ่อ) อา (น้องสาวของพ่อ)
พระมาตุลา	ลุง (พี่ชายของแม่) น้า (น้องชายของแม่)
พระมาตุจฉา	ป้า (พี่สาวของแม่) น้า (น้องสาวของแม่)
พระเชษฐา พระเชษฐภคินี	พี่ชาย
พระเชษฐภคินี พระภคินี	พี่สาว

สมเด็จพระโสทรเชษฐภคินี	พี่สาวร่วมท้องพระมารดาเดียวกัน
พระอนุชา	น้องชาย
พระกนิษฐา พระกนิษฐภคินี	น้องสาว
พระราชโอรส	ลูกชาย (พระมหากษัตริย์)
พระโอรส	ลูกชาย (พระบรมวงศ์ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้า)
พระราชธิดา	ลูกสาว (พระมหากษัตริย์)
พระธิดา พระบุตรี	ลูกสาว (พระบรมวงศ์ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้า- พระองค์เจ้า)

พระราชนัดดา	หลาน
พระราชปนัดดา	เหลน
พระขามาดา พระราชกุตลเชย	ลูกเชย
พระสุณิสา	ลูกสะใภ้
พระสัสสุระ	พ่อตา พ่อสามี
พระสัสสุ	แม่ยาย แม่สามี

2.5 คำกริยา

คำราชาศัพท์	คำสามัญ
เสวย	รับประทาน
ตรัส	พูด
ทรงพระราชสมภพ	เกิด (พระมหากษัตริย์- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ประสูติ	เกิด (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)
ทรงพระพิโรธ กริ้ว	โกรธ (พระมหากษัตริย์- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
กริ้ว	โกรธ (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)
ทรงพระอักษร	เขียน เรียน อ่าน
มีพระราชดำริ ทรงพระราชดำริ	คิด (พระมหากษัตริย์-พระองค์เจ้า)
ทรงพระประชวร	ป่วย (พระมหากษัตริย์- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ)
ประชวร	ป่วย (สมเด็จพระเจ้าฟ้า-หม่อมเจ้า)

ภาคผนวก ฎ คู่มือการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คู่มือการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. เปิดบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 ขึ้นมา โดยโปรแกรมจะเปิดอัตโนมัติเพื่อเข้าสู่หน้าจอ ดังภาพ

2. ให้นักเรียนคลิกที่ปุ่ม เพื่อกรอกชื่อ - นามสกุล
3. เมื่อกรอกชื่อ-นามสกุลแล้วให้คลิกที่ปุ่ม "เข้าสู่ระบบ"
4. ชื่อ - นามสกุลของนักเรียนจะปรากฏในหน้าต่อมา ดังภาพ

5. คลิกที่ปุ่ม “ถัดไป” เพื่อเข้าสู่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
6. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะนำเข้าสู่หน้าบอก “วัตถุประสงค์การเรียนรู้”
เมื่อผู้เรียนฟังจบให้คลิกที่ปุ่ม “ถัดไป” ดังภาพ

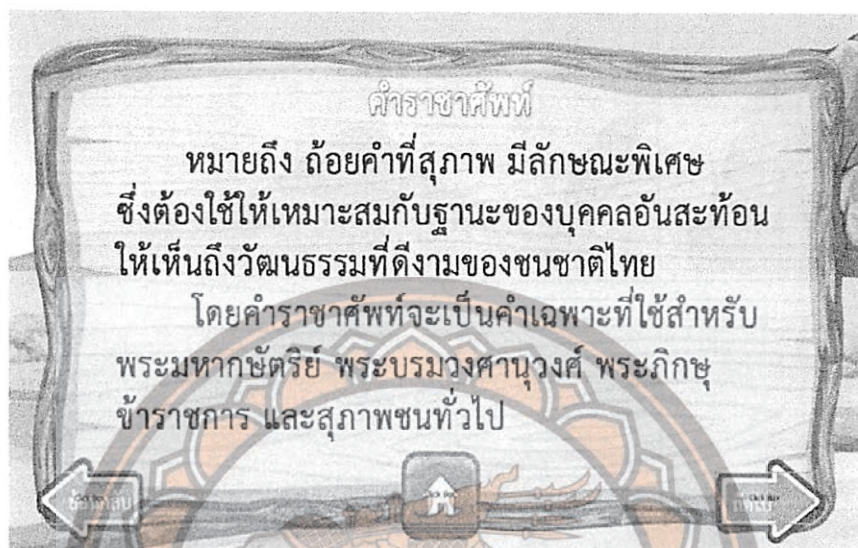

7. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะนำนักเรียนเข้าสู่หน้าจอหลัก นักเรียนสามารถเลือกรับชมบทเรียนต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และสามารถกลับมาเรียนซ้ำได้ตามความต้องการ ดังภาพ

8. นักเรียนควรเลือกศึกษาตามลำดับชั้น โดยเริ่มจาก

8.1 ความหมายของคำราชาศัพท์ ดังภาพ

8.2 คำราชาศัพท์หมวดร่างกาย ดังภาพ

8.3 คำราชาศัพท์หมวดเครื่องใช้ทั่วไป ดั่งภาพ

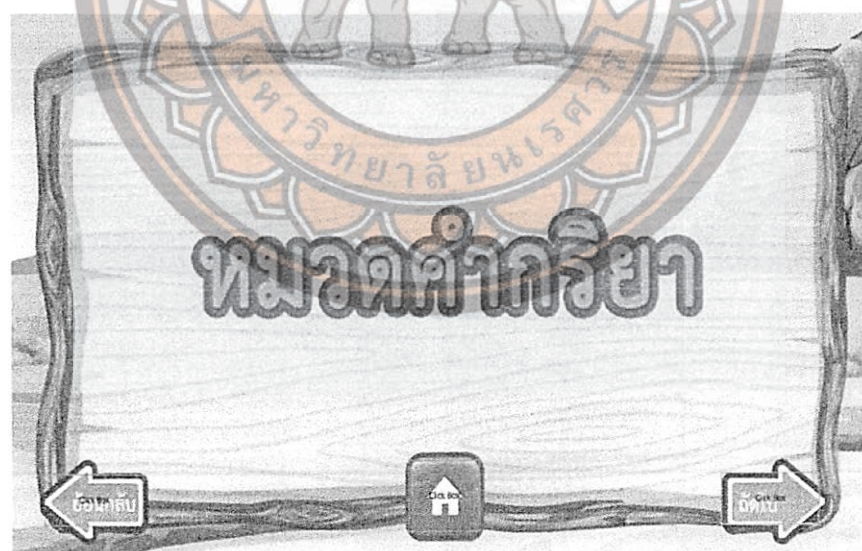
8.4 คำราชาศัพท์หมวดเครื่องประดับ ดั่งภาพ

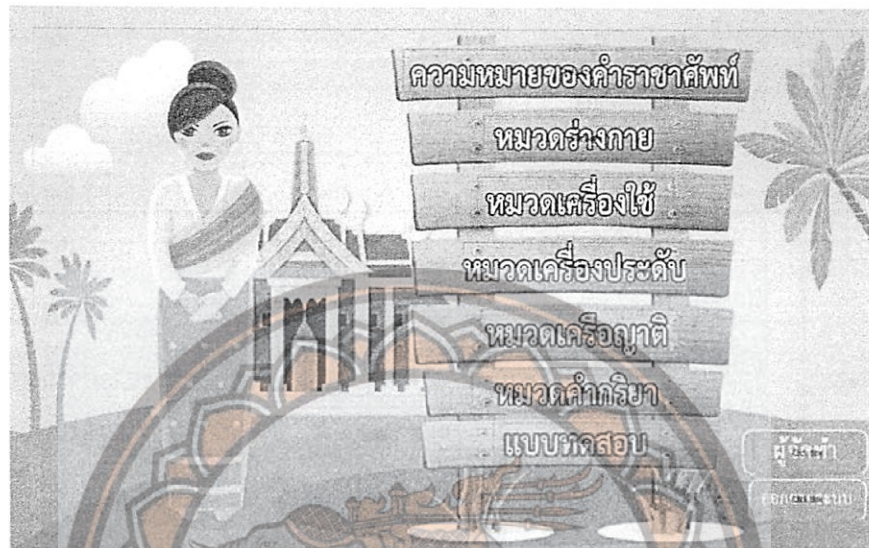
8.5 คำราชาศัพท์หมวดเครื่องยาตี ดั่งภาพ

8.6 คำราชาศัพท์หมวดคำกริยา ดั่งภาพ

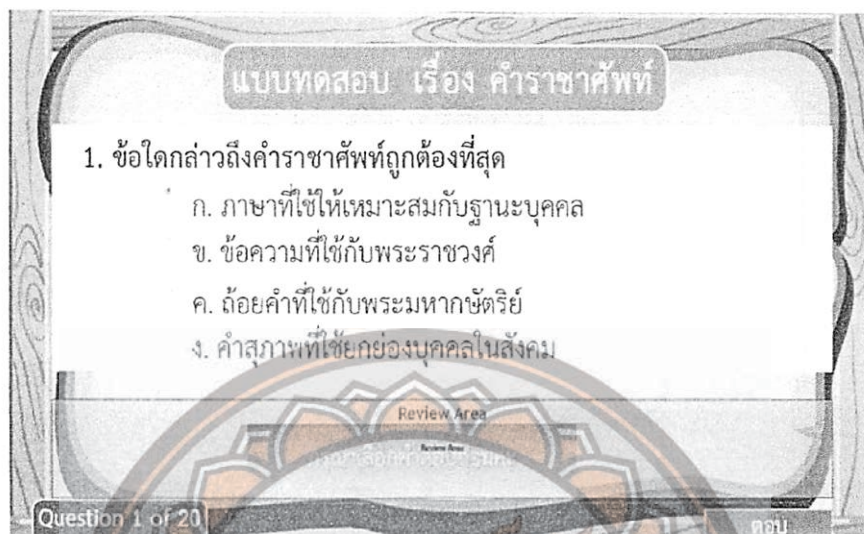
9. เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว ให้นักเรียนคลิกที่ปุ่ม “กลับเมนูหลัก” เพื่อกลับไปยังหน้าหลักของบทเรียน ดังภาพ

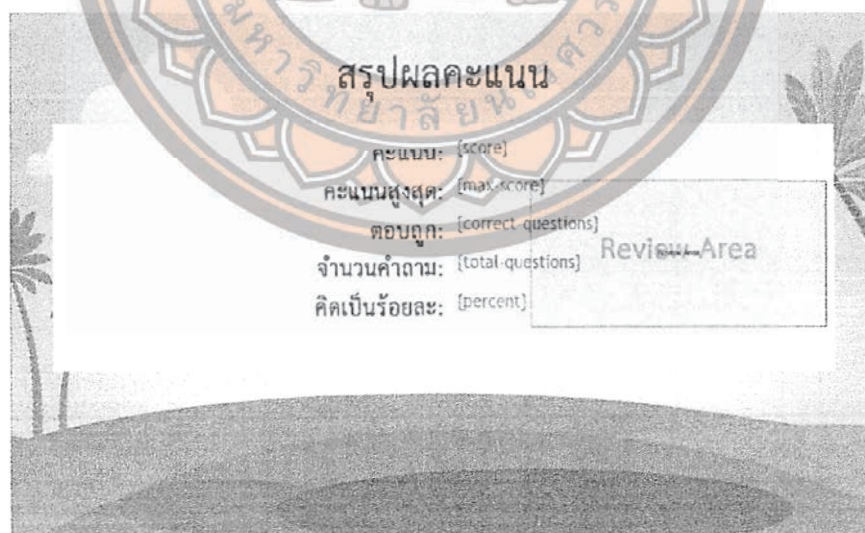
10. นักเรียนคลิกที่เมนูแบบทดสอบ เพื่อทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยหน้าจอจะแสดงดังภาพ

11. นักเรียนเริ่มทำแบบทดสอบหลังเรียนไปที่ละข้อ ซึ่งมีจำนวน 20 ข้อ ดังภาพ

12. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว บทเรียนจะแสดงหน้าสรุปคะแนนทั้งหมด ดังภาพ

ในกรณีที่นักเรียนยังไม่เข้าใจเนื้อหาของบทเรียน นักเรียนสามารถคลิกที่ปุ่ม “กลับหน้าหลัก” เพื่อกลับไปยังหน้าหลักของบทเรียน โดยนักเรียนสามารถเรียนซ้ำกี่ครั้งก็ได้ตามที่ต้องการ จนกว่านักเรียนจะเกิดความเข้าใจ

13. ผู้จัดทำจะปรากฏขึ้นเมื่อนักเรียนคลิกที่ปุ่ม “เมนูหลัก” และคลิกเลือกเมนู “ผู้จัดทำ” หน้าจอจะปรากฏขึ้นมา ดังภาพ

14. หากนักเรียนต้องการออกจากบทเรียน นักเรียนสามารถคลิกที่ปุ่ม “เมนูหลัก” และคลิกปุ่ม “ออกจากระบบ” ดังภาพ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล พิมพัชรณ มุสิกรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด 03 ธันวาคม 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน 40 หมู่ 25 ตำบลแม่สิน อำเภอศรีษะนาถย์ จังหวัดสุโขทัย 64130
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก
จังหวัดสุโขทัย 64110
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู
ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2563 โรงเรียนบ้านวังแร่ ตำบลคลองยาง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2559 โรงเรียนบ้านแม่ฮู้ ตำบลแม่สิน อำเภอศรีษะนาถย์ จังหวัดสุโขทัย
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2563 กศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2559 ค.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

